

Gemeente Brummen

OLO: 12 okt 2012 -
546283

Zaaknr.: O-000890

Doc.nr.: 12.007723

2012

Ruimtelijke Onderbouwing *Rhienderensestraat 13 te Brummen*

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

Rhienderensestraat 13 te Brummen

*VERZOEK OM PLANOLOGISCHE MEDEWERKING MET BOUW TIJDELIJKE
MANTELZORGWONING IN HET KADER VAN DE WABO (OMGEVINGSVERGUNNING)*

Datum 26 augustus 2012
Opdrachtgever Fam. Karsenbarg

In samenwerking met Overdijk Bestemmingsplan- en milieuadvies

Overdijk Bestemmingsplan- en milieuadvies
Hantumhuizen
E-mail: overdijk.advies@hetnet.nl
Tel.: 0519-571545

SAMENVATTING

De familie Karsenbarg is voornemens om een tijdelijke mantelzorgwoning op het perceel Rhienderensestraat 13 te realiseren. Reden hiervoor is dat de heer Karsenbarg de ziekte Multiple Sclerose (MS) heeft en hierdoor steeds hulpbehoevender wordt. De zoon (Rick) en zijn vriendin hebben het initiatief genomen om de zorg gedeeltelijk op zich te nemen om mevrouw Karsenbarg te ontzien van de zwaardere taken die bij de verzorging komen kijken. Tevens krijgt Rick hierdoor de kans een eigen leven op te bouwen samen met zijn vriendin. Bovenstaande kan niet gerealiseerd worden binnen het vigerend bestemmingsplan van de gemeente Brummen. Daarom zal het project getoetst moeten worden aan verschillende beleids- en milieuaspecten.

Op grond van deze ruimtelijke onderbouwing en overwegingen mag geconcludeerd worden dat de realisatie van een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wenselijk en mogelijk moet worden.

Initiatieven zoals Rick Karsenbarg en zijn vriendin nemen passen goed binnen het nu te ontwikkelen politieke beleid dat breed gedragen wordt door de provincie, de regio en de Gemeente Brummen. Hierin ligt dan ook de motivatie van de gemeente om medewerking te verlenen aan deze uitzonderlijke situatie voor het realiseren van een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg.

De milieu- en landschapskwaliteit is een belangrijke afweging bij de ontwikkeling van ruimtelijke functies zoals wonen in het buitengebied. Het initiatief past binnen de gestelde randvoorwaarden van de milieuaspecten. Bovendien past de chalet met zijn bouw en kleurstelling binnen de landschappelijke omgeving.

In het algemeen kan gesteld worden dat voorgestane realisatie verantwoord is.

INHOUDSOPGAVE

Ruimtelijke onderbouwning.....	2
Verzoek om planologische medewerking met bouw tijdelijke mantelzorgwoning in het kader van de Wabo (omgevingsvergunning)	2
Samenvatting.....	3
1. Inleiding.....	6
1.1. Aanleiding.....	6
1.2. Leeswijzer.....	6
2. Integraal gebiedsprofiel	7
2.1. Ligging projectgebied	7
2.3. Beschrijving huidige situatie en omgeving.....	7
2.4. Vigerend bestemmingsplan	8
3. Integraal projectprofiel	9
3.1 Beschrijving planopzet en onderdelen.....	9
3.2. Landschappelijke inpassing.....	10
3.3. Belang van het plan	10
4. Planologisch relevante aspecten	12
4.1. Beleidsafstemming	12
4.1.1. Rijk	12
4.1.2. Provinciaal en regionaal beleid.....	12
4.1.3. Gemeentelijk beleid	14
4.2. Milieuaspecten.....	15
4.2.1. Flora en fauna.....	15
4.2.2. Bodem.....	18
4.2.3. Bedrijvigheid en milieuzonering.....	18
4.2.4. Kabels en leidingen	19
4.2.5. Externe veiligheid.....	19
4.2.6. Geluid	20
4.2.7. Waterhuishouding.....	21
4.2.8. Luchtkwaliteit	21
4.3. Archeologische en cultuurhistorische waarden.....	21
4.4. Economische uitvoerbaarheid	22
5. Conclusie	23

Bijlagen	24
Bijlage 1: Brieven Dhr. Donner en Mevr. Veldhuijzen-van Zanten.....	24
Bijlage 2: Mantelzorgregeling Brummen	35
Bijlage 3: Overige beleidsmatches en relevante artikelen.....	36
Bijlage 5: Te slopen bebouwing.....	38
Bijlage 5: Bouwtekeningen chalet.....	40
Bijlage 6: Toetsing Bouwbesluit.....	42
Bibliografie.....	44

1. INLEIDING

1.1. AANLEIDING

In dit rapport wordt onderbouwd waarom het naar onze mening verantwoord is om af te wijken van het vigerend bestemmingsplan om daarmee een ruimtelijke ontwikkeling (het plaatsen van een tijdelijke mantelzorgwoning) mogelijk te maken. De familie Karsenbarg heeft bij Gemeente Brummen aangeklopt om samen de mogelijkheden te onderzoeken voor het realiseren van een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg.

De heer Karsenbarg is hulpbehoevend vanwege zijn ziekte Multiple Sclerose (MS). Hij zit ruim 15 jaar in een rolstoel en heeft steeds meer zorg nodig. Het ontbreekt mevrouw Karsenbarg vanwege het vorderen van de leeftijd aan spierkracht en ze kan de zorg niet alleen verlenen. Daardoor is het echtpaar afhankelijk is van de hulp van hun zoon, Rick Karsenbarg. Rick heeft ruim zeven jaar een relatie en heeft onder andere vanwege de intensieve zorg niet de kans gehad om samen te gaan wonen, iets waar zij wel aan toe zijn. Gezien de onmisbare positie van de zoon is het voor hem tot op heden niet mogelijk om samen te gaan wonen. Met een mantelzorgwoning in de directe nabijheid van de zorgbehoevende vader ontstaan er wel mogelijkheden. Rick Karsenbarg en zijn vriendin willen op deze wijze samen bijdragen aan de zorg van de heer Karsenbarg, om zo mevrouw Karsenbarg te ondersteunen.

Momenteel is op het perceel Rhienderensestraat 13 te Brummen één woning gevestigd. Met de Gemeente Brummen is gesproken over de mogelijkheid om op dit perceel een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg te plaatsen. Dat zou betekenen dat de zoon samen met zijn vriendin een nieuwe start kan maken, maar daarnaast toch in staat is zijn ouders te ondersteunen, dit in iedere vorm die noodzakelijk is. Op basis van het vigerend bestemmingsplan van de Gemeente Brummen, 'Bestemmingsplan Buitengebied', is het plaatsen van een tweede woning niet mogelijk. Deze rapportage zal de mogelijkheid om af te wijken van het vigerend bestemmingsplan verantwoorden.

1.2. LEESWIJZER

Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de huidige situatie van het projectgebied en de omgeving. Hierbij zal de ligging van het projectgebied aangeduid worden en zal ook het vigerend bestemmingsplan beschreven worden.

Vervolgens zal er in hoofdstuk 3 dieper ingegaan worden over hetgeen de familie Karsenbarg graag wil realiseren, oftewel een mogelijke toekomstige situatie. Hierbij komen een beschrijving van de planopzet, de landelijke inpassing en het belang van het plan aan bod.

In hoofdstuk 4 van deze rapportage zal een toetsing en beoordeling van de het plan gegeven worden, waarbij verschillende planologische relevante aspecten behandeld zullen worden.

Uiteindelijk zal in hoofdstuk 5 een conclusie gegeven worden waarom het in deze situatie verantwoord is om af te wijken van het vigerend bestemmingsplan.

2. INTEGRAAL GEBIEDSPROFIEL

Dit hoofdstuk bevat een beschrijving van de huidige situatie van het projectgebied en de directe omgeving ervan. Allereerst wordt in paragraaf 2.1. de ligging van het projectgebied beschreven. Vervolgens wordt in paragraaf 2.2. een beschrijving van de huidige situatie en de omgeving gegeven. Uiteindelijk komt in paragraaf 2.3. ook het vigerend bestemmingsplan aan bod.

2.1. LIGGING PROJECTGEBIED

Het projectgebied, zoals bedoeld in deze ruimtelijke onderbouwing, bevindt zich op het perceel Rhienderensestraat 13 te Brummen (zie figuur 2.1). Het perceel ligt tussen de Knoevenoordstraat, de Stouwstraat en de Rhienderensestraat. De onderstaande figuur geeft de ligging van het projectgebied duidelijk weer. In de beschrijving zal ingezoomd worden van provincie naar streek en vervolgens naar dorp.

FIGUUR 2.1: LIGGING PROJECTGEBIED (WWW.MAPS.GOOGLE.NL)

2.3. BESCHRIJVING HUIDIGE SITUATIE EN OMGEVING

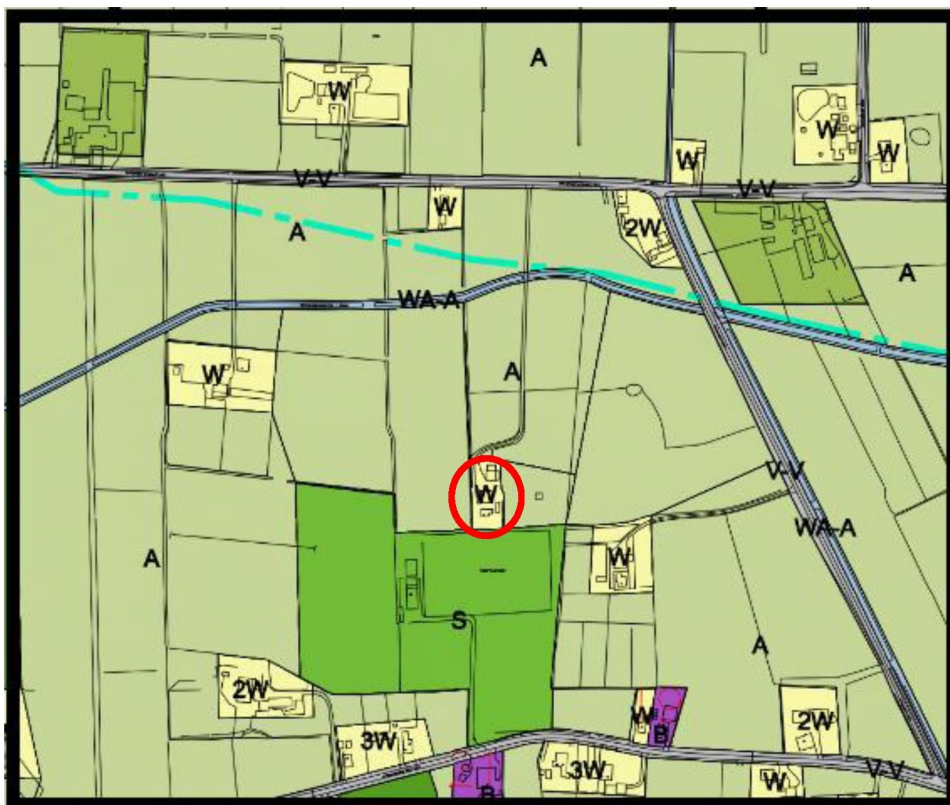
Het perceel Rhienderensestraat 13 is gelegen in het buitengebied van de Gemeente Brummen aan de rand van het gelijknamige dorp, in het buurtschap Broek. Dit buurtschap is gelegen in het beekdal van de Rhienderense Beek en maakt onderdeel uit van de landgoederenzone Brummen. Naast de vele natuurparels die het projectgebied rijk is, heeft het gebied ook diverse andere functies. Zo bevindt zich in de nabije omgeving uitspanning 'De Vroolijke Frans', die zorg draagt voor voldoende cultuur- en muzikaal vertier. In Broek vindt men het in stand houden van tradities belangrijk. Zo organiseert Stichting de Broekse Kermis al sinds 1872 evenementen voor het buurtschap. Ook qua sport kan men in Broek terecht, zowel bij Sportpark De Overkant als bij Kasteel Engelenburg. Daarnaast zijn er vele agrarische bedrijven te vinden in de omgeving, mede door de vruchtbare grond. Broek is een open gemeenschap waar eenieder zich welkom voelt.

Op het bouwblok van het perceel Rhienderensestraat 13 bevindt zich momenteel één woning met een oppervlak van 109 m². Dit oppervlak is in de loop der jaren tot stand gekomen door verschillende verbouwingen die de familie Karsenbarg heeft uitgevoerd. In 1990 is de eerste verbouwing uitgevoerd, waardoor meer leefruimte gecreëerd is. Reden voor deze verbouwing was de komst van een tweede kind. In 1999 is nogmaals een verbouwing uitgevoerd. Reden hiervoor was de verslechterende gezondheid van de heer Karsenbarg, waardoor bepaalde aanpassing in huis aangebracht moesten worden.

Door de aanpassing voor de heer Karsenbarg in de woning, zoals het verplaatsen van de slaapkamer van de bovenverdieping naar de benedenverdieping, is er voor de familie minder ruimte overgebleven voor dagelijkse gebruiksvoorwerpen. De schuur, die zich tevens op het bouwblok bevindt, is hierdoor in gebruik genomen voor een levensmiddelenvoorraad en daarnaast zijn wasmachine, droger, koelkast en vriezer hier geplaatst. Buiten het bouwblok staat nog een paardenstal waarin familieleden twee paarden hebben gestald.

2.4. VIGEREND BESTEMMINGSPLAN

Op het perceel is het 'Bestemmingsplan Buitengebied 2008' van de Gemeente Brummen van toepassing (zie figuur 2.2). Het perceel Rhienderensestraat 13 heeft de bestemming "Enkelbestemming wonen". Dit betekent dat er één woning op het bouwblok is toegestaan. Op het moment dat er meerdere woningen gerealiseerd zouden gaan worden, is dit in strijd met het vigerend bestemmingsplan. Dit betekent dat het plan om een tweede tijdelijke mantelzorgwoning te plaatsen op het perceel Rhienderensestraat 13 in strijd is met het vigerende 'Bestemmingsplan Buitengebied' van de Gemeente Brummen, omdat er dan meerdere woningen staan dan wettelijk is toegestaan.

FIGUUR 2.2: HUIDIGE BESTEMMINGSPLAN (WWW.RUIMTELIJKEPLANNEN.NL)

3. INTEGRAAL PROJECTPROFIEL

Het projectgebied zoals beschreven in hoofdstuk 2 maakt onderdeel uit van het voorstel om in het kader van de mantelzorg een tijdelijke woning op het perceel Rhienderensestraat 13 te realiseren. Het plan zal beschreven worden in dit hoofdstuk, waarbij in paragraaf 3.1. een beschrijving van de planopzet en de onderdelen daarvan wordt gegeven. In paragraaf 3.2. zal de landschappelijke inpassing beschreven worden en uiteindelijk zal in paragraaf 3.3. het belang van het plan beschreven worden.

3.1 BESCHRIJVING PLANOPZET EN ONDERDELEN

Het plan omvat de plaatsing van een tijdelijke mantelzorgwoning in de directe nabijheid van de woning van de ouders. Op die manier kan de zoon gaan samenwonen met zijn vriendin en kunnen beide de vader van Rick de intensieve zorg verlenen die nodig is voor een MS-patiënt (de vader van Rick).

Aangezien het plan een tijdelijke woonoplossing betreft, zijn verschillende mogelijkheden naast elkaar gelegd. Daarbij is ook de populaire 'mantelzorgwoning' bekeken, waarbij de hulpbehoevende de tijdelijke woning betreft. In de huidige situatie is dit niet wenselijk, aangezien in het huidige woonhuis diverse aanpassingen zijn doorgevoerd om de woning leefbaar te houden voor de heer Karsenbarg. Na overleg met de Gemeente Brummen is daarom gekozen voor het huidige plan, waarin Rick Karsenbarg met zijn vriendin de tijdelijke woning betreft. Omdat het een tijdelijke woning betreft, is gekozen voor een makkelijk te realiseren woning in de vorm van een chalet. Alvorens de tijdelijke mantelzorgwoning geplaatst wordt zal 60 m² bebouwing gesloopt worden, zie hiervoor bijlage 4.

In onderstaand figuur 3.1 is de huidige situatie van het perceel Rhienderensestraat 13 weergegeven met daarnaast de toekomstige situatie waarbij ook chalet is opgenomen. Het chalet (de tijdelijke mantelzorgwoning) is in de figuur omcirkeld.

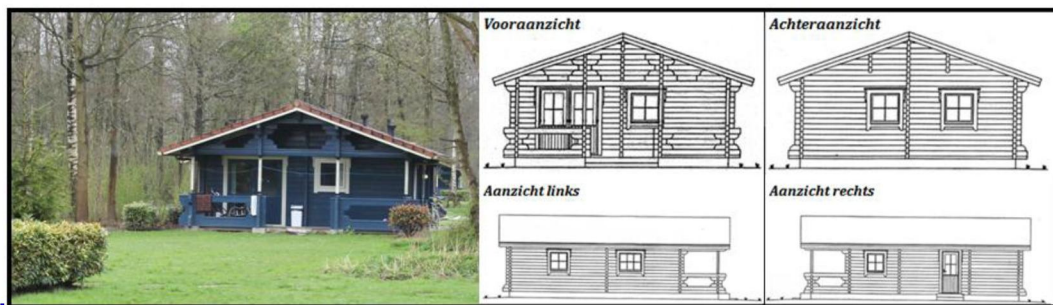

FIGUUR 3.1: HUIDIGE EN TOEKOMSTIGE SITUATIE PERCEEL, ROOD OMCIRKELDE IS DE TIJDELIJKE MANTELZORGWONING

3.2. LANDSCHAPPELIJKE INPASSING

De familie Karsenbarg is al enkele jaren bezig met het herstel van het erf naar een kleinschalig cultuurlandschap. In overleg met Landschapsbeheer Gelderland is enkele jaren geleden al 100en meters meidoorn- en sleedoornehg, een houtsingel aangeplant. Daarnaast bevat het erf al ongeveer 70 knotwilgen, een poel en een hoogstamboomgaard. Komende jaren zal geprobeerd worden het kleinschalig cultuurlandschap te complementeren en waar mogelijk uit te breiden naar de aanliggende percelen.

Ook bij het bekijken van de verschillende opties voor een tijdelijke woning is veel waarde gehecht aan de uiterlijke verschijningsvorm van de woning. Opties als woonunits of stacaravans behoren volgens de familie Karsenbarg niet tot de mogelijkheid, aangezien dit niet in het kleinschalige cultuurlandschap past waar naar gestreefd wordt. In onderstaand figuur 3.2 is een foto van het gewenste chalet weergegeven. Hierbij is te zien dat het chalet qua bouw en kleurstelling (gedekte kleuren), past in een landschappelijke omgeving. Het voor-, achter- linker- en rechteraanzicht zijn hierbij ook weergegeven in de figuur. In bijlage 5 is de bouwtekening opgenomen van het chalet. Bijlage 6 bevat een "Toetsing Bouwbesluit" welke is uitgevoerd door Harmonische Architectuur B.V. uit Voorstonden.

FIGUUR 3.2: FOTO EN AANZICHTEN VAN HET GEWENSTE CHALET DIE ALS MANTELZORGWONING ZAL GAAN FUNGEREN ALS WORDT INGESTEMD MET HET PLAN ZOALS OMGESCHREVEN IN DEZE RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

3.3. BELANG VAN HET PLAN

Door het realiseren van een tijdelijke woning op het perceel Rhienderensestraat 13 krijgt Rick Karsenbarg de mogelijkheid om met zijn vriendin een toekomst op te bouwen, maar bovenal kunnen zij mevrouw Karsenbarg ondersteunen bij de intensieve zorg voor haar man. Wanneer Rick Karsenbarg het ouderlijk huis zou verlaten, betekent dit dat het echtpaar Karsenbarg het huis zou moeten verkopen en de heer Karsenbarg naar een verzorgingshuis moet verhuizen. Dit is een ongewenste situatie. De heer Karsenbarg is namelijk een liefhebber van het buitenleven, vandaar dat er verschillende aanpassingen in en rondom de woning zijn aangebracht waardoor hij kan blijven genieten van de natuur. Het perceel Rhienderensestraat 13 biedt hierin voldoende mogelijkheden aangezien door de familie afgelopen jaren een kleinschalig cultuurlandschap ontwikkeld is. Wanneer de heer Karsenbarg zou moeten verhuizen naar een verzorgingshuis wordt hem een van de weinige ontspanningsmogelijkheden ontnomen. Daarom is het van belang dat de heer Karsenbarg zo lang mogelijk op het perceel blijft wonen.

Daarnaast is het van belang te kijken naar de ontwikkelingen die momenteel spelen binnen de Nederlandse politiek. Het land zit in een economische crisis waarin veel bezuinigd moet gaan worden. Daarbij komt ook het probleem dat de toekomst van de gezondheidszorg problematisch is. Nederland vergrijst in rap tempo en deze ontwikkeling zal doorzetten tot het in 2040 het hoogtepunt bereikt. Het probleem van vergrijzing uit zich als volgt. Het aantal ouderen in Nederland stijgt snel, wat inhoudt dat ook het zorggebruik en de kosten voor de zorg zal toenemen. Mantelzorg geeft de mogelijkheid om ouderen en zieken thuis te laten wonen in hun eigen woning tegen de laagst mogelijke maatschappelijke kosten, omdat de zorg wordt uitgeoefend door eigen familieleden (in dit geval door de zoon en zijn vriendin).

De vergrijzing heeft een dubbele werking in de zorgsector. Door de vergrijzing zal ook het aantal gepensioneerde toenemen. In de gezondheidszorg ligt de gemiddelde leeftijd van het personeel vergeleken met andere sectoren vrij hoog, waardoor veel medewerkers uit dienst zullen treden. Dat betekent dus dat de toename van het zorggebruik door meer ouderen opgevangen wordt door minder medewerkers. Dit is voor de politiek een belangrijk aandachtspunt. Er moeten oplossingen voor dit probleem gevonden worden. Politiek Nederland buigt zich over deze kwestie, zo blijkt ook uit de brieven van de heer Donner en mevrouw Velthuis-Van Santen (bijlage 1). Het verlenen van mantelzorg is hierbij een 'hot-item'. Eigenlijk wordt aangedrongen dat hulpbehoevenden zo lang mogelijk zelfstandig kunnen wonen, wat inhoudt dat familie de zorg op zich moet nemen wanneer dit kan. Enkele tientallen jaren geleden was het vanzelfsprekend dat kinderen de zorg voor de ouders op zich namen, maar in het dagelijks leven komt dit niet vaak meer voor. Rick Karsenbarg en zijn vriendin willen het voor de heer Karsenbarg mogelijk maken om zijn verdere ziekbed thuis door te brengen, oftewel willen zij mantelzorgers worden. Initiatieven zoals Rick Karsenbarg en zijn vriendin nemen passen goed binnen het nu te ontwikkelen politieke beleid dat, breed gedragen wordt door de provincie, de regio en de Gemeente Brummen. Hierin ligt dan ook de motivatie van de gemeente om medewerking te verlenen aan deze uitzonderlijke situatie voor het realiseren van een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg.

4. PLANOLOGISCH RELEVANTE ASPECTEN

In dit hoofdstuk wordt het project gemotiveerd. Gekeken wordt hoe het project past binnen de randvoorwaarden van beleid, milieu en ruimte. Daarnaast worden de effecten van de ingreep op de omgeving aangegeven.

4.1. BELEIDSAFSTEMMING

Bij de beleidsafstemming is volgens het trechtermodel gewerkt. Eerst is gekeken naar het landelijk beleid omtrent ruimtelijke ordening, daarna naar provinciaal en regionaal beleid en als laatst naar het beleid van de gemeente.

4.1.1. RIJK

Het belangrijkste beleidskader op rijksniveau wordt gevormd door de Nota Ruimte. De Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal hebben ingestemd met deze nota op respectievelijk 17 mei 2005 en 17 januari 2006. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 in onder andere de Staatscourant is de Nota Ruimte formeel in werking getreden.

- In de Nota Ruimte is gekozen voor een dynamisch, op ontwikkeling gericht ruimtelijk beleid. 'Toelatingsplanologie' maakt plaats voor 'ontwikkelingsplanologie', doordat men niet langer alleen beperkingen wil stellen, maar juist ontwikkelingen wil stimuleren.
- De Nota Ruimte geeft aan dat het economisch draagvlak en de vitaliteit van de meer landelijke gebieden onder druk staan. Om daarin verlichting te brengen wil het kabinet de mogelijkheden voor hergebruik en nieuwbouw in het buitengebied verruimen. Vrijkomende bebouwing kan worden omgezet in een woonbestemming of vestigingsruimte voor kleinschalige bedrijvigheid of recreatiedoeleinden. Soms kan ook nieuwbouw wenselijk zijn.

Het plan past binnen de kaders van de Nota Ruimte, omdat het plan voorziet in het behoud en versterken van de vitaliteit van het platteland. Bovendien kan de gemeente op deze nieuwe ontwikkeling inspelen door de oppervlakte van bestaande bebouwing, nu beschikbaar te stellen voor de tijdelijke woonbestemming in het kader van de mantelzorg. Door ruimte te bieden aan dit soort initiatieven kunnen mensen langer in het buitengebied blijven wonen, zowel jongeren als ouderen.

De in deze ruimtelijke onderbouwing gevraagde mantelzorgwoning sluit dan ook aan op de visie van het rijk.

4.1.2. PROVINCIAAL EN REGIONAAL BELEID

» Streekplan Gelderland 2005

Een streekplan was tot de invoering van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening in 2008, een document dat in Nederland beschreef wat er met de ruimte in (een deel van) een provincie mocht gebeuren. Na deze invoering is het streekplan in Gelderland echter nog steeds van kracht, echter nu geldt deze als structuurvisie. In 2008 heeft de regio Stedendriehoek een streekplanafwijking gekregen voor functieverandering van oude boeren erven.

- Functieverandering van gebouwen in het buitengebied moet bijdragen aan een impuls voor de leefbaarheid, vitaliteit en ruimtelijke kwaliteit van het

buitengebied. De provincie acht het belang van een kwalitatief hoogwaardige ontwikkeling van het buitengebied zodanig hoog dat zij bij toepassing van functieverandering aandringt bij gemeenten op toepassing van een vorm van verevening. Met de verandering van de functie van gebouwen veranderen ook de 'eisen' die door bewoners en gebruikers aan de omgeving en publieke ruimte kunnen worden gesteld.

- Uitgangspunt is dat er door de initiatiefnemer voor de functieverandering wordt bijgedragen aan de verbetering van de omgevingskwaliteit en publieke functies van het buitengebied, gerelateerd aan de locatie waar functieverandering aan de orde is.

In het streekplan Gelderland 2005 is nog geen ruimte opgenomen voor de mantelzorgregeling. Er wordt met de mantelzorgregeling wel bijgedragen aan de leefbaarheid en vitaliteit van het buitengebied.

» Stedendriehoek Structuurvisie 2030

Deze visie richt zich op het versterken en uitbouwen van de groene (hoge leefomgevingskwaliteit) en rode (gevarieerde en hoogwaardige woon- en werkomgeving) kernkwaliteiten en de kernkwaliteiten die specifiek zijn voor het landelijk gebied (sterke landbouw, toeristisch hoogwaardig). Daarbij is niet het grootse gebaar maar geduldige aandacht de eerste invalshoek. De programma's en voorgestelde projecten worden in de loop van de jaren vooral lokaal ingevuld. Daarbij valt het zwaartepunt op zaken die grensoverschrijdend zijn of een regionaal belang hebben: de ontwikkelingen in het landschap, de ecologische en waterstructuur, de netwerken van auto, fiets en openbaar vervoer en niet in de laatste plaats de leefbaarheid en de (sub)regionale verzorgingsstructuur.

- De (ouderen)zorg verschuift van zorg in (grotere) accommodaties naar meer zorg in eigen huis. Deze zorg zal niet in alle gevallen in de meer geïsoleerde en kleinste kernen kunnen worden geboden vanuit commerciële instellingen. Een belangrijke opgave is daarom het opbouwen en in stand houden van zorgnetwerken.
- Voorts kunnen in sommige gevallen initiatieven van dorpsbewoners om (al dan niet via kavelruil) woningen voor dorpsgenoten te realiseren worden ondersteund. Het kan de mogelijkheden voor binding van bewoners aan het dorp versterken en het bieden van mantelzorg ondersteunen.
- De (ouderen)zorg verschuift naar meer zorg in eigen huis van de zorgbehoevende in plaats van zorg in (grotere) accommodaties. Ook in de kleine kernen zal hiervoor capaciteit moeten zijn.

De structuurvisie 2030 van de stedendriehoek biedt ruimte voor een initiatief als deze daar zij het belangrijk achten mantelzorg te ondersteunen. Het belang van dit soort ontwikkelingen lijkt klein, maar het draagt in belangrijke mate bij aan structurele verbetering van de mogelijkheid om mantelzorg te kunnen blijven verlenen.

De in deze ruimtelijke onderbouwing gevraagde mantelzorgwoning sluit dan ook aan op de structuurvisie 2030 van de stedendriehoek.

4.1.3. GEMEENTELIJK BELEID

» Ruimtelijke ontwikkelingsvisie “Ligt op groen”

Deze visie is bedoeld om sturing te geven aan ruimtelijke ontwikkelingen in de gemeente. De gemeente Brummen kiest voor een strategie waarbij de bestaande groene kwaliteiten van onze gemeente het referentiepunt zijn. Hierbij wordt zoveel mogelijk recht gedaan aan de bestaande verschillen in het landschap, maar ook aan de mogelijkheden voor ontwikkelingen in onze gemeente.

- In de ROV is de keuze gemaakt om uiterst zorgvuldig om te gaan met het toevoegen van bebouwing in het buitengebied. In beginsel worden geen nieuwe rode ontwikkelingen toegelaten. De gemeente hanteert het principe van géén rood voor groen, tenzij het college van burgemeester en wethouders een afwijking van dit principe gerechtvaardigd acht en dit per geval ter besluitvorming voorlegt aan de gemeenteraad.

Met deze ruimtelijke onderbouwing kunnen burgemeester en wethouders aan de gemeente raad vragen om in dit geval wel een nieuwe rode ontwikkeling toe te laten, omdat in dit specifieke geval de familie Karsenbarg door plaatsing van een tijdelijke mantelzorgwoning in hun huis kan blijven wonen.

» Bestemmingsplan Buitengebied

Het bestemmingsplan “Buitengebied”, vastgesteld op 17 december 2009, voorziet in een actuele bestemmingsplanregeling voor het buitengebied van de gemeente Brummen en is bindend voor zowel burgers als overheid. Hiermee worden verschillende verouderde bestemmingsplannen vervangen door een nieuw bestemmingsplan met meer eenduidige regels. Het bestemmingsplan regelt het gebruik van gronden, welke bouwmogelijkheden er zijn en de gebruiksmogelijkheden van de gebouwen. Ook worden de rechten van de bewoners, ondernemers en overige grondgebruikers vastgelegd.

- In het verleden werden burgerwoningen beschouwd als een ongewenste functie in het buitengebied. Het beleid was gericht op het laten “uitsterven”. In het bestemmingsplan 1982 zijn de aanwezige woningen geïnventariseerd als “landelijke woonbebouwing”. De woningen werden echter niet als zodanig bestemd, maar vielen onder het overgangsrecht. In een deel van het buitengebied werd een beleid gevoerd waarbinnen geen algehele vernieuwing van de bebouwing mocht plaatsvinden. In de dichter bebouwde gebieden, bijvoorbeeld rond de kernen, was dit wel toegestaan. In de praktijk werden er nauwelijks burgerwoningen gesloopt. Inmiddels kan worden gesteld dat wonen volledig is geaccepteerd in het buitengebied.

Binnen het bestemmingsplan buitengebied is geen mantelzorgregeling opgenomen. Binnen de bebouwde kom kent de gemeente Brummen echter wel een mantelzorgregeling. Het zou op grond van de “Algemene beginselen van behoorlijk bestuur” wenselijk zijn om burgers in het buitengebied dezelfde rechten te geven als burgers in de bebouwde kom. De mantelzorgregeling is opgenomen in bijlage 2. Voor andere matches met gemeentelijk beleid, bijvoorbeeld bestuursdoelen die de gemeente na wil streven, en andere relevante artikelen wordt verwezen naar bijlage 3.

4.2. MILIEUASPECTEN

Er bestaat een duidelijke relatie tussen milieubeleid, landschap en ruimtelijke ordening. De milieu- en landschapskwaliteit vormen een belangrijke afweging bij de ontwikkeling van ruimtelijke functies zoals wonen in het buitengebied. Bij de afweging van het al dan niet toelaten van deze ruimtelijke functies dient te worden onderzocht welke milieuaspecten daarbij een rol spelen.

4.2.1. FLORA EN FAUNA

In het onderdeel Flora en Fauna zal er aandacht worden geschonken aan de effecten van het project op de natuur op en in de omgeving van het projectgebied. In het begin van het hoofdstuk wordt middels een Quick-scan voor de Flora en faunawet geïnventariseerd wat voor effect het project heeft op de flora en fauna in het projectgebied. Vervolgens is bekeken of de effecten van het project, de instandhoudingsdoelen van Natura 2000 niet schaden. Als laatst is gekeken naar de mogelijkheid om met het project bij te dragen aan het optimaliseren van de ecologische verbindingzone.

» Flora en faunawet

De Flora- en faunawet (Ffwet) regelt de soortbescherming van de in Nederland in het wild voorkomende planten- en diersoorten. De wet verbiedt handelingen of ontwikkelingen die de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten in gevaar kan brengen (artikel 8 t/m 12). Daarnaast spreekt de wet over een zorgplicht, waarbij eenieder 'voldoende zorg' in acht moet nemen tegenover in het wild voorkomende planten en dieren. De wet verdeelt de beschermde planten en diersoorten in drie categorieën die zijn ingedeeld in 3 tabellen. Soorten van tabel 1 genieten de lichtste vorm van bescherming, terwijl voor de soorten van tabel 3 de zwaarste bescherming geldt. Onder bepaalde voorwaarden kan een vrijstelling gelden. Daarnaast geldt een zorgplicht, welke inhoudt dat menselijk handelen geen nadelige gevolgen voor flora en fauna mag hebben. De zorgplicht geldt voor alle planten en dieren, beschermd of niet. Wanneer sprake is van mogelijke overtreding van een van de verbodsbepalingen dan is een ontheffingsprocedure aan de orde. Het Ministerie van EL&I (Dienst Regelingen) kan aan de ontheffing voorwaarden verbinden ten aanzien van uitvoering van werkzaamheden en het uitvoeren van mitigerende en compenserende maatregelen.

Quick scan

Het perceel is momenteel in gebruik als erf van een woning alwaar opslag van hooi en brandhout plaatsvindt.

Bijzondere natuurwaarden worden dan ook niet verwacht omdat alle gronden in cultuur zijn gebracht. Door de tijdelijke aard van de opslag kan het dienen als tijdelijke standplaatsen van kruiden en grassen. Enkele waargenomen soorten zijn daarbij gewone brandnetel, klein hoefblad, witte dovenetel, kweek, zevenblad en kleefkruid. Struiken rondom betreffen gewone vlier, ruwe berk en hazelaar. Het betreft allen niet beschermde soorten. Op het erf zijn de hagen, knotbomen en overige beplanting leefgebied voor een aantal algemene soorten, zoals bijvoorbeeld merel, heggemus, roodborst, koolmees en huismus. Alle vogelsoorten vallen onder bescherming van de Flora- en faunawet, de huismus is extra beschermde soort. Deze nestelen echter alleen in de bestaande woning.

In de aangelegde poel, die niet in verbinding staat met het omliggende watersysteem, vinden amfibieën geschikt leefgebied. Tijdens veldbezoek zijn kleine watersalamander, bastaardkikker en bruine kikker aangetroffen. Dit zijn laagbeschermden soorten die door de situatiewijziging hoogstens een overwinteringsplek verliezen. Het erf is daarnaast foerageergebied voor vleermuizen. Alle in Nederland voorkomende vleermuissoorten zijn vermeld in tabel 3 en kennen daarom een zware beschermingsstatus. Het is niet te verwachten dat de te slopen gebouwen slaap en/of overwinteringsplaatsen voor vleermuizen bevatten. De gebouwen hebben hiervoor een te open karakter. Vleermuizen houden van kleine, rustige ruimtes. Voor een winterverblijf is de temperatuur bovendien niet constant genoeg.

Het perceel ligt in een ecologische verbindingszone voor met name de kamsalamander. Ten behoeve van de plaatsing van de woning vinden er geen werkzaamheden plaats aan geschikte leefgebieden als poelen en de greppels. Er wordt wel opgaande beplanting verwijderd en gebouwen gesloopt. Echter worden er ten behoeve van de landschappelijke inpassing wel nieuwe beplanting als hagen en solitaires geplant. Er gaat dus geen leefgebied van deze diersoort verloren.

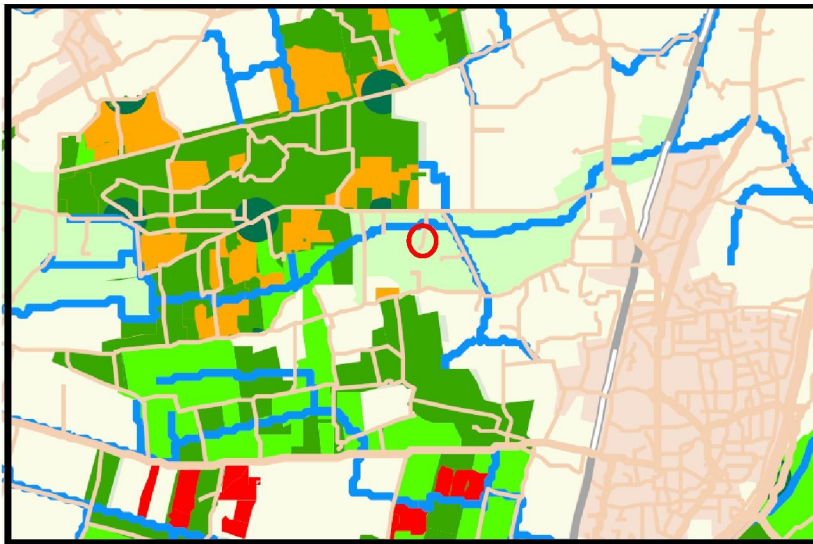
» Natura 2000

Het gebied 'Landgoederen Brummen' maakt deel uit van het Europese netwerk van natuurgebieden: Natura 2000. De bescherming van Natura 2000-gebieden is geregeld in de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998. In 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 (verder Natuurbeschermingswet) van kracht geworden. De Natuurbeschermingswet regelt de bescherming van waardevolle natuurgebieden en leefgebieden van soorten, waaronder Natura 2000-gebieden. Om schade aan een Natura 2000-gebied te voorkomen, bepaalt Artikel 19d, (1e lid) dat het verboden is om zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen (...) projecten of andere handelingen te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de aangewezen natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten. Om te beoordelen of een project (eventueel onder voorwaarden) kan worden toegelaten, moeten de effecten op de instandhoudingsdoelstellingen in beeld worden gebracht. Landgoederen Brummen bestaat uit de deelgebieden Leusveld, Landgoed Brummen en de Empesche en Tondensche Heide. Deze terreinen op de overgang van de Veluwe naar het IJsseldal danken hun bijzondere ecologische kwaliteit aan kwel- en bronwater. In het verleden is hier op uitgebreide schaal blauwgrasland aanwezig geweest. Hoewel de grondwaterinvloed sterk is verminderd, heeft de bijzondere geohydrologische gesteldheid, in combinatie met het gevoerde beheer, ervoor gezorgd dat schraalland- en veenrestanten nog steeds een refugium vormen voor elders verdwenen planten en dieren. Deze kunnen bij de geplande regionale herstelmaatregelen een uitbreiding van hun geschikt leefgebied tegemoet zien. Eén van de belangrijke soorten hier is de kamsalamander, die op de hele reeks van landgoederen in de flanken van het IJsseldal een geschikt leefgebied vindt (website Ministerie van EL&I). De instandhouding van habitattypen en leefgebied voor soorten wordt bepaald door de omgevingscondities. Voor het Natura 2000-gebied landgoederen Brummen zijn met name te lage grondwaterstand en afname van de kwelsituatie tezamen met een verrijking van de bodem door stikstofdepositie de achterliggende oorzaak voor een matige kwaliteit voor een aantal habitattypen. In het concept beheerplan Natura 2000 zijn maatregelen opgenomen om de situatie voor soorten en habitattypen te verbeteren.

Het projectgebied is op grote afstand (ca 350 meter) van het Natura 2000-gebied gelegen. Voor de realisatie van de (tijdelijke) woning, hoeft geen (bron)bemaling te worden toegepast of vinden op andere wijze ingrepen plaats aan het watersysteem. De voorgenomen activiteit leidt in geen geval tot een verandering van de grondwatersituatie in het Natura 2000 gebied of peilverandering in watergangen die tot het watersysteem van het Natura 2000 gebied behoren. Er zal geen extra verstoring richting het gebied plaats vinden en de voorgenomen activiteit leidt ook niet tot een toename van stikstofdepositie. De realisatie van de tijdelijke woning heeft daarom geen effect op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied landgoederen Brummen.

» Ecologische verbindingszone (EVZ)

Het perceel is gelegen in het beekdal van de Rhienderense Beek (zie figuur 4.1). Dit is een belangrijke oost-west verbinding vanaf de Veluwe naar het IJsseldal. Daarom is het aangewezen als ecologische verbindingszone.

FIGUUR 4.1: ECOLOGISCHE VERBINDINGSZONE (ATLAS GROEN GELDERLAND)

Diersoorten uit het natuurgebied Leusveld komen foerageren in de vochtige voedselrijke graslanden van het beekdal. Bovendien zorgt de kleinschalige inrichting rondom de bewoning voor voedsel in de vorm van vruchten en insectenrijkdom. Tussen de gebieden zijn door het omliggende landschap zijn lijnvormige elementen, zoals bomenlanen of houtsingels aanwezig. Deze worden gebruikt als verbinding tussen de bosgebieden.

De verwachting is echter dat de ontwikkeling van een tijdelijke matelzorgwoning nauwelijks zal leiden tot een aantasting van deze verbindingszone. Het is echter wel belangrijk om mogelijke negatieve effecten zoveel mogelijk middels inrichtingsmaatregelen te mitigeren. Daarbij valt te denken aan (her) inrichting van de groene ruimte met lijnvormige elementen als hagen of singels.

4.2.2. BODEM

De regelgeving stelt dat indien er ruimten worden gebouwd waar mensen blootstellingrisico's lopen door langdurig verblijf, middels een verkennend bodemonderzoek dient te zijn aangetoond dat er geen sprake is van belasting door verontreinigingsbronnen in de bodem en het grondwater ter plaatse.

Op grond van artikel 8, lid 2 sub c van de Woningwet mag niet worden gebouwd op een zodanig verontreinigd terrein, dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers of het milieu. Bij deze ontwikkeling vinden geen ingrepen plaats in de bodem. Alleen bij ingrepen in de bodem groter dan 50m² is een bodemonderzoek noodzakelijk.

Het grondstuk waar de tijdelijke mantelzorgwoning wordt geplaatst betreft een onverdachte locatie voor wat betreft bodemverontreiniging. Er hebben hier nimmer bodembedreigende (bedrijfs)activiteiten plaatsgevonden.

Daarnaast wordt bij de uitvoering van dit project in deze ruimtelijke onderbouwing de grond niet geroerd, het chalet staat op de grond, is niet verankerd in de grond en heeft ook geen fundering in de grond. In dit geval is een bodemonderzoek derhalve niet noodzakelijk.

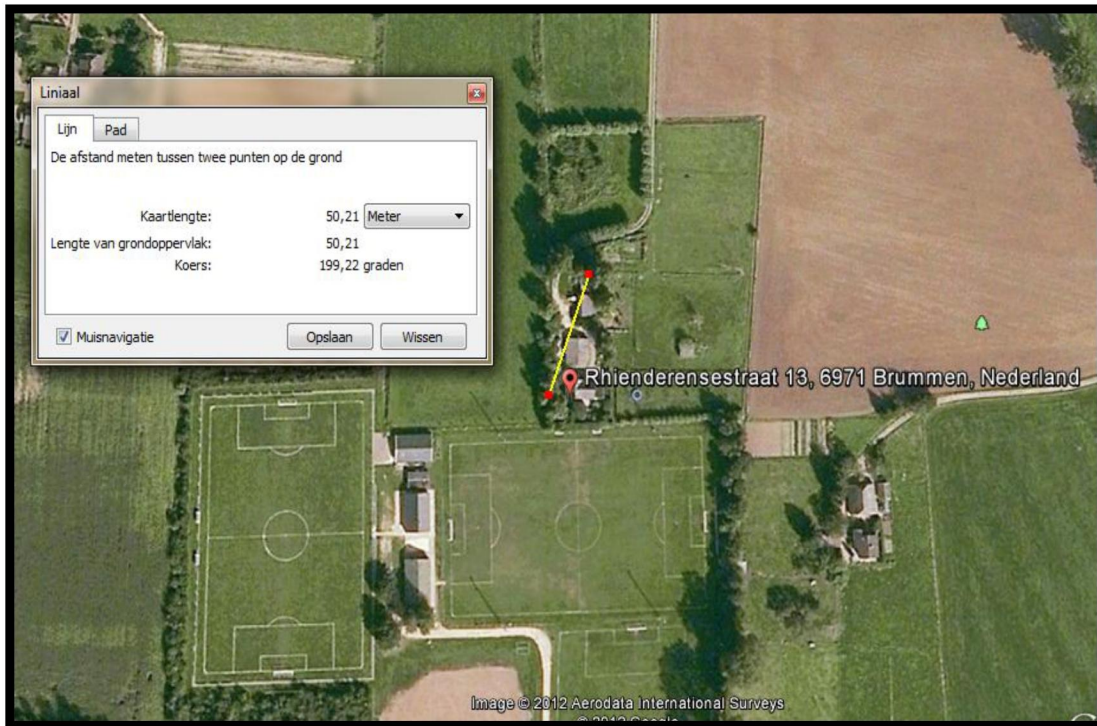
4.2.3. BEDRIJVIGHEID EN MILIEUZONERING

Door het aanbrengen van een zone tussen bedrijvigheid en gevoelige bestemmingen (zoals woningbouw) kan de overlast ten gevolge van bedrijfsactiviteiten zo laag mogelijk gehouden worden. Zonering is met name van toepassing bij nieuwbouw van woningen en andere gevoelige functies in de directe omgeving van een bedrijf en bij vestiging van een nieuw bedrijf in de directe omgeving van gevoelige bestemmingen.

De tijdelijke mantelzorgwoning is een milieugevoelige functie en er dient voldoende afstand te zijn tussen zo'n milieugevoelig object en aanwezige (bedrijfs)activiteiten.

In de directe nabijheid is een Veldsportcomplex (met verlichting). Op grond van de categorie indeling van de VNG-brochure 'Bedrijven en milieuzonering' (SBI-code 2008 = 9310) geldt dan een richtafstand van 50 meter ten opzichte van woningen, vanwege het milieuaspect geluid. Bij vestiging van een woning dient met deze afstand rekening te worden gehouden.

Uit onderstaand figuur valt op te maken dat de gewenste tijdelijke mantelzorgwoning op een grotere afstand dan 50 meter ligt ten aanzien van het veldsportcomplex. Het veldsportcomplex vormt dan ook geen belemmering voor de gewenste ontwikkeling.

FIGUUR 4.2: AFSTAND CHALET TOT VELDSPORTCOMPLEX

Derhalve vormt milieuhinder geen belemmering om de tijdelijke mantelzorgwoning te bouwen.

4.2.4. KABELS EN LEIDINGEN

In het plangebied zijn geen bovenlokale kabels en leidingen geconstateerd. Dit houdt in dat er geen beperkingen in de voorgenomen ontwikkeling zijn vanwege kabels en/of leidingen.

4.2.5. EXTERNE VEILIGHEID

Bij ruimtelijke plannen dient ten aanzien van externe veiligheid aan verschillende aspecten aandacht te worden besteed, namelijk:

- Bedrijven in of in de directe omgeving van het plangebied, waar activiteiten plaatsvinden die gevolgen hebben voor externe veiligheid;
- Vervoer van gevaarlijke stoffen over wegen, spoor, water of door leidingen.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Normstelling en beleid

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen is op 27 oktober 2004 in werking getreden, inclusief de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen. Het besluit bevat normen voor het risico rondom inrichtingen die gevaar voor de omgeving met zich meebrengen.

Op basis van het Bevi geldt voor het plaatsgebonden risico rondom een risicovolle inrichting een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten. Beide liggen op een niveau van 10⁻⁶ per jaar.

Bij de planontwikkeling moet aan deze normen worden voldaan, ongeacht of het een bestaande of nieuwe situatie betreft. Het Bevi bevat geen nor voor het groepsrisico; wel geldt op basis van het Bevi een verantwoordingsplicht ten aanzien van het groepsrisico in het invloedsgebied rondom de inrichting. De in het externe veiligheidsbeleid gehanteerde norm voor het groepsrisico geldt daarbij als buitenwettelijke oriëntatiewaarde. Deze verantwoordingsplicht geldt zowel in bestaande als nieuwe situaties.

Zowel binnen als op enige afstand buiten het plangebied bevinden zich geen Bevi inrichtingen die voor risico's zorgen. Hierdoor vormt dit aspect geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling.

Vuurwerkopslag

Op 1 maart 2002 is het Vuurwerkbesluit in werking getreden. Hierin zijn veiligheidsafstanden opgenomen, die moeten worden aangehouden tussen opslagplaatsen voor vuurwerk en kwetsbare objecten (zoals woningen, bedrijfsgebouwen, maar ook winkels, scholen en cafés).

Binnen het plangebied vindt geen opslag en/of verkoop van vuurwerk plaats.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is in augustus 2004 de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen gepubliceerd. In deze circulaire is het externe veiligheidsbeleid voor het vervoer van gevaarlijke stoffen opgenomen.

Op basis van geraadpleegde kaarten met buisleidingen en leidingstroken en het vigerende bestemmingsplan zijn er geen belemmeringen voor dit project vanwege buisleidingen.

Conclusie

Uit bovenstaande wordt geconcludeerd dat het aspect externe veiligheid in voldoende mate is gewaarborgd.

4.2.6. GELUID

Wanneer met een plan nieuwe geluidsgevoelige bebouwing, zoals woningen, scholen en ziekenhuizen worden gerealiseerd, stelt de Wet geluidhinder de verplichting akoestisch onderzoek uit te voeren naar de geluidsbelasting op deze geluidsgevoelige bebouwing tengevolge van omliggende wegen.

Voorliggend plan voorziet geen geluidsbelasting van omliggende wegen daar deze op minimaal 200 meter afstand van de tijdelijke woning liggen. Bovendien is de woning van tijdelijke aard.

4.2.7. WATERHUISHOUDING

In het beleid (waterbeheersplan 2007-2010) van het Waterschap Veluwe is “niet afwentelen” een belangrijk uitgangspunt. Kort gezegd betekent dit dat met het oplossen van het ene probleem, geen nieuw probleem mag ontstaan. Dit geldt voor het waterbeleid en voor de daarmee samenhangende kosten. Indien nodig zal het (regen)water zoveel mogelijk bovenstrooms vastgehouden worden, vervolgens (tijdelijk) geborgen worden in zogenaamde retentiegebieden en pas daarna afgevoerd worden naar elders. Ook is het beter om regen-, grond- en oppervlaktewater schoon te houden, dan het later te moeten zuiveren. Maatregelen om schone en vuile waterstromen te scheiden hebben daarom de voorkeur. Bij daken en wegen kan gedacht worden aan het loskoppelen van de regenwaterafvoer van het rioleringsstelsel. Van groot belang is dat de eisen die het watersysteem stelt, gerealiseerd worden tegen acceptabele inspanningen en kosten. Wat betreft toevoegen van bebouwing of verharding gaat het in dit project om de realisatie van een tijdelijke woonfunctie waarbij eerst eenzelfde hoeveelheid vierkante meters bebouwing gesloopt worden. Het bebouwde of verharde oppervlak neem dus niet toe. Binnen het plangebied is bovendien een groot gedeelte van de oppervlakte onverhard terrein, waardoor volledige infiltratie van (regen)water mogelijk blijft. Het afvalwater zal op het bestaande riool worden geloosd.

4.2.8. LUCHTKWALITEIT

Op 15 november 2007 is de nieuwe Wet luchtkwaliteit in werking getreden. Deze wet vervangt het besluit luchtkwaliteit uit 2005 en is een implementatie van de Europese kaderrichtlijn luchtkwaliteit en de vier dochterrichtlijnen, waarin onder andere grenswaarden voor de luchtkwaliteit ter bescherming van mens en milieu zijn vastgesteld. Projecten die “niet in betekenende mate” leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit, hoeven volgens de Wet luchtkwaliteit niet langer afzonderlijk te worden getoetst op de grenswaarde, tenzij een dreigende overschrijding van één of meerdere grenswaarden te verwachten is.

De provincie Gelderland geeft in de “rapportage luchtkwaliteit 2006” aan dat de luchtkwaliteit (o.a. fijn stof en stikstofdioxide), in de Gemeente Brummen goed is. Er zijn nergens knelpunten vastgesteld. Daarmee wordt voldaan aan de randvoorwaarden uit de Wet Luchtkwaliteit en zijn er vanuit lucht geen beperkingen voor de uitvoering van het voorliggende plan.

4.3. ARCHEOLOGISCHE EN CULTUURHISTORISCHE WAARDEN

Cultuurhistorie

Ten aanzien van het aspect cultuurhistorie kan gesteld worden dat zich binnen het plangebied of in de directe omgeving geen structuren of panden bevinden die cultuurhistorisch waardevol worden geacht. Om die reden vormt cultuurhistorie geen belemmering voor de beoogde ontwikkelingen.

Archeologie

Aangezien er geen ingrepen in de bodem plaatsvinden is archeologisch onderzoek niet vereist. Archeologie vormt geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling. Overigens wordt bij de inrichting van het erf rekening gehouden met het versterken van het kleinschalig cultuurlandschap.

4.4. ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

In de Wro is in afdeling 6.4 de regelgeving aangaande grondexploitatie (Grewwet) opgenomen. Centrale doelstelling van deze afdeling is om in de situatie van particuliere grondexploitatie te komen tot een verbetering van het gemeentelijk kostenverhaal en de versterking van de gemeentelijke regie bij locatieontwikkeling.

In artikel 6.12 van de Wro is bepaald dat de gemeenteraad een exploitatieplan vaststelt voor gronden waarop een bouwplan is voorgenomen. In artikel 6.2.1. Bro is vastgelegd wat onder een bouwplan wordt verstaan. De bouw van één of meerdere hoofdgebouwen is in het betreffende artikel van het Bro opgenomen.

Het gaat hier om de realisatie van een kleine tijdelijke mantelzorgwoning en dus is deze afdeling niet van toepassing. Het beoogde plan is daarbij een particulier initiatief. De gronden zijn in het bezit van de initiatiefnemer. Er heeft onderzoek plaatsgevonden naar de economische uitvoerbaarheid van de beoogde ontwikkeling. Hierbij is vastgesteld dat het plan financieel haalbaar is.

De economische uitvoerbaarheid wordt hiermee geacht voldoende te zijn aangetoond.

5. CONCLUSIE

In dit hoofdstuk wordt aangegeven of het verantwoord is om af te wijken van het vigerend bestemmingsplan voor perceel Rhienderensestraat 13, zodat hier een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg gerealiseerd kan worden.

Op grond van deze ruimtelijke onderbouwing en overwegingen mag geconcludeerd worden dat de realisatie van een tijdelijke woning in het kader van de mantelzorg uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wenselijk en mogelijk moet worden. Met realisatie wordt namelijk gehoor gegeven aan een (groeierende) maatschappelijke behoefte. Bovendien levert het een positieve impuls aan de leefbaarheid van het buitengebied. De realisatie van een tijdelijke woning aan het perceel Rhienderensestraat 13 levert geen overlast voor “aanliggende” woonpercelen. Tevens past het initiatief binnen de gestelde randvoorwaarden voor het milieu.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1: BRIEVEN DHR. DONNER EN MEVR. VELDHUIJZEN-VAN ZANTEN » *Kamerbrief van Dhr. Donner:* (Donner, 2011)

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Datum 24 november 2011
Betreft De bouw van meegroeiwoningen, mantelzorgwoningen en
meergeneratiewoningen

In het antwoord op de schriftelijke vragen inzake de ontwerpbegroting 2012 van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heb ik aangegeven dat u bij separate brief zult worden geïnformeerd over de wijze waarop het kabinet belemmeringen wil wegnemen ter stimulering van de bouw van meegroei-, mantelzorg-, en meergeneratiewoningen. Met deze brief geef ik mede namens de minister van Infrastructuur en Milieu aan op welke wijze het kabinet hier invulling aan wil geven. Daarmee wordt tevens uitvoering gegeven aan de moties van de leden Mastwijk cs (Kamerstukken II 2009–2010, 29 435, nr. 255) en Pieper cs (Kamerstukken II 2009–2010, 32 123 XI, nr. 34) waarin respectievelijk gevraagd is om voor meegroeiwoningen te bezien wat de belemmeringen zijn voor wat betreft geldigheid van de bouwvergunning en het gebruik van energiezuinige materialen en voor mantelzorgwoningen om de realisatie daarvan te vergemakkelijken door plaatsing daarvan op de planologische kruimellijst en de overige problemen die zich kunnen voordoen bij de realisatie van dergelijke woningen in kaart te brengen en op te lossen.

Voor meergeneratiewoningen en meegroeiwoningen worden in de bouwregelgeving op zich geen belemmeringen gezien. Deze typen woningen kunnen nu al worden gebouwd. Inzake de meegroeiwoning merk ik op dat het concept uitgaat van een vergunningaanvraag voor het volledige eindbeeld. Omdat van te voren al bekend is hoe de woning eruit zal gaan zien, hoeft bij de uitbreiding niet meer opnieuw een vergunning voor het bouwen te worden aangevraagd. Die is al afgegeven bij het bouwen van de basiswoning. Een vergunning is pas "uitgewerkt" indien het vergunde bouwwerk volledig is opgericht. Daarnaast is het zo dat met de regeling voor vergunningvrij bouwen reeds zonder vergunning allerlei aanpassingen aan bestaande woningen kunnen worden gerealiseerd, zoals aan- en uitbouwen en dakkapellen. In overleg met onder andere de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, Aedes, Actiz en de Vereniging Bouw- en Woningtoezicht Nederland (VBWTN) zal op basis van best practices worden gezorgd voor kennisoverdracht over de realisatie van meergeneratie-, meegroei-, en mantelzorgwoningen. Mocht in dit uitwerkingstraject alsnog blijken van belemmeringen die door aanpassing van regelgeving kunnen worden weggenomen, dan ben ik in beginsel tot een dergelijke aanpassing bereid.

Voor mantelzorgwoningen wordt momenteel een aantal belemmeringen in de bouwregelgeving gezien. Deze belemmeringen zullen worden opgeheven door een drietal voorgenomen wijzigingen van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor). Die wijzigingen betreffen a) verruiming van de mogelijkheden om mantelzorgwoningen zonder omgevingsvergunning te kunnen plaatsen, b) procedurele vereenvoudiging ingeval voor plaatsing van een mantelzorgwoning wel een omgevingsvergunning is vereist en c) verruiming van de termijn gedurende welke een tijdelijke mantelzorgwoning ten hoogste in stand mag worden gehouden. Aldus wordt meer ruimte voor dergelijke woningen gecreëerd. Ten eerste zal onder bepaalde randvoorwaarden voor de bouw van een mantelzorgwoning geen omgevingsvergunning voor het bouwen en voor eventuele opheffing van planologisch strijdig gebruik meer nodig zijn. Deze mogelijkheid wordt gecreëerd door toevoeging van de mantelzorgwoning aan artikel 2 van bijlage II bij het Bor en aanpassing van de daarmee samenhangende randvoorwaarden voor omgevingsvergunningvrij bouwen.

Voor mantelzorgwoningen die niet voldoen aan de nieuwe randvoorwaarden van artikel 2 van bijlage II bij het Bor blijft een omgevingsvergunning nodig. Voor wat betreft planologisch strijdig gebruik zal de vergunning hiervoor in geval van een mantelzorgwoning via een kortere procedure te verkrijgen zijn. Daartoe wordt de mantelzorgwoning toegevoegd aan artikel 4 van bijlage II bij het Bor, waarin de zogenaamde planologische kruimelgevallen zijn opgesomd. Hiermee wordt tevens voldaan aan de motie Pieper cs (Kamerstukken II 2009–2010, 32 123 XI, nr. 34). Concreet betekent dit dat de reguliere voorbereidingsprocedure van toepassing is in plaats van de uitgebreide voorbereidingsprocedure (beslistermijn van in beginsel acht weken in plaats van zes maanden). Hierdoor kan sneller zekerheid worden verkregen of de mantelzorgwoning toelaatbaar is.

Ongeacht of voor het plaatsen daarvan wel of geen omgevingsvergunningen nodig zal zijn, zal een mantelzorgwoning die maximaal tien jaar aanwezig zal zijn straks mogen worden gebouwd met een lager kwaliteitsniveau. De woning hoeft dan niet te voldoen aan de reguliere nieuwbouweisen van het Bouwbesluit. Op dit moment geldt dat een woning die voorziet in een tijdelijke behoefte slechts vijf jaar aanwezig mag zijn. Deze termijn wordt dus verruimd tot tien jaar om meer mogelijkheden te creëren.

Het voorstel met daarin de uitwerking van het vorenstaande zal u op afzienbare termijn worden voorgelegd in het kader van de "voorhangprocedure" die op deze wijzigingen van het Bor van toepassing is.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

J.P.H. Donner

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

De voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Datum 29 maart 2012
Betreft beleidsbrief mantelzorg

Geachte voorzitter,

Inleiding

Met deze brief voldoe ik aan mijn toezegging om u een beleidsbrief te sturen met mijn visie op de informele zorg en ondersteuning (Tweede Kamer, 2010-2011, 32 620, nr. 2 en uw brief van 15 maart jl. met kenmerk 2012Z04639/2012D11421). Ik gun onze maatschappij dat zij daadwerkelijk meer een „civil society“ mag worden. Een samenleving waarin de burgers zelf vanuit hun kracht verantwoordelijkheid nemen en waarin zij oog hebben voor elkaar. Vanuit die visie kijk ik naar de kansen die er liggen om de zorg te versterken. Dat móet ik ook doen. Want de manier waarop wij de zorg nu hebben georganiseerd is niet houdbaar. Er zullen niet genoeg werkende mensen zijn om de kosten op te brengen. Alle onderzoeken naar de kosten van de gezondheidszorg wijzen hierop. Ook zijn er niet genoeg werkende mensen om de zorgzaamheid alleen professioneel te organiseren. Dat geeft ook de kans om iets terug te winnen wat in onze maatschappij op de achtergrond is geraakt: eerbied voor het kwetsbare. De mensen die dat heel goed kunnen laten zien zijn de mensen die de zorg op zich hebben genomen voor hun naasten die hulp nodig hebben om de eigen regie over hun leven te behouden. Wij geven ze in het beleid de naam „mantelzorger“.

De term „informele zorg en ondersteuning“ omvat zowel mantelzorg als zorg en ondersteuning vanuit het sociale netwerk en vrijwilligerswerk in de zorg. De informele zorg is het fundament van de zorg en zal dat in de nabije toekomst nadrukkelijk blijven. Dit fundament wil ik versterken om de zorg toekomstbestendig te kunnen organiseren. Er zijn overeenkomsten, maar ook grote verschillen tussen deze vormen van zorgverlening. Deze brief zou oorspronkelijk gaan over „informele zorg“. Bij het werken aan deze brief merkte ik dat dit geen recht deed aan het grote verschil tussen vrijwillig iets voor een ander doen en mantelzorger zijn. Mantelzorger word je wanneer je partner, ouder, kind, iemand die je nabij staat, iets overkomt wat tot afhankelijkheid leidt. Mantelzorger worden is meestal wel met liefde maar meestal niet vrijwillig. Mantelzorgers nemen daardoor een eigen positie in het stelsel in. In het kader van de vele gesprekken die ik heb met mensen die van mantelzorg afhankelijk zijn en met hun mantelzorgers wil ik dus deze specifieke soort „informele“ zorg graag apart belichten opdat die positie tot zijn recht komt. Wel wil ik in deze inleiding al duidelijk maken dat mantelzorgers én vrijwilligers voor mij gelijkwaardig zijn. Dat geldt ook voor de professional en degene die hulp krijgt. Hun verantwoordelijkheid is anders, evenals hun inzet, maar goede zorg kan alleen georganiseerd worden op basis van gelijkwaardigheid.

Vrijwilligerswerk gaat verder dan alleen informele zorg. Veel Nederlanders voelen zich betrokken bij hun buurt, hun vereniging en hun medemens. In een breed palet doet 45% van de bevolking (minstens eenmaal in het jaar) onbetaald werk voor een maatschappelijke organisatie. Ook deze verschillen verdienen aandacht in het beleid voor mantelzorgers en vrijwilligers. Mijn visie en acties op (zorg)vrijwilligerswerk zal ik voegen bij de door het kabinet toegezegde „Agenda Burgerschap” die in mei aan uw Kamer zal worden gestuurd. In die brief wordt ook gereageerd op het WRR-advies over burgerschap dat binnenkort aan de Minister-president wordt aangeboden.

Ik wil graag met uw Kamer en met allen die daar met mij hun schouders onder willen zetten de mantelzorger hoog in het vaandel dragen. Ik zie daar vanuit verschillende invalshoeken mogelijkheden voor. In de eerste plaats wil ik graag het besef voor het belang van mantelzorg onder de aandacht brengen. Dat wil ik doen met vertegenwoordigers van onder andere mantelzorgers, beroepsgroepen, zorgaanbieders en werkgevers. In de tweede plaats wil ik graag door alle beleid heen de aandacht vragen voor mantelzorg. Binnen mijn verantwoordelijkheid kan ik dat doen met het kabinet en in de decentralisatietrajecten van de Wmo en de jeugdzorg. In de derde plaats pak ik de mogelijkheden op om binnen het huidige beleid en binnen de bestaande bestuurlijke afspraken een impuls te geven aan de inzet van gemeenten ter versterking van de positie van mantelzorgers. Ik ga op al deze facetten nader in.

Positie mantelzorger

Een samenleving waarin mensen oog hebben voor elkaar en zich om elkaar bekommeren, maakt het mogelijk dat mensen, ook als zij beperkingen hebben, zo lang mogelijk in hun eigen omgeving kunnen zijn. Ook mensen met beperkingen willen regie kunnen voeren over hun eigen situatie en verantwoordelijkheid nemen voor het organiseren van de daarvoor benodigde ondersteuning. Sterker nog, veel mensen met beperkingen hechten hier juist sterker waarde aan, omdat zij ondervonden hebben wat het is als de regie bedreigd wordt. De (informele) ondersteuning wordt voor een groot deel gegeven door mantelzorgers en vrijwilligers. Ik heb groot respect voor de inzet van naar schatting al 3,5 miljoen mantelzorgers (SCP: “Mantelzorg uit de doeken”, 2010). Hiervan verlenen 2,6 miljoen mensen langdurig en / of intensief mantelzorg. Volgens het SCP zal tot 2030 het aantal mantelzorgers met 5% toenemen ten opzichte van 2009 (SCP: “De toekomst van de mantelzorg”, 2009). Daarnaast zijn er nog eens tussen de 300.000 en 450.000 vrijwilligers die ondersteuning bieden in de zorgverlening aan hun medemens.

Voor de vraag wie de verantwoordelijkheid draagt voor informele zorg maakt het veel verschil of die is verleend door een vrijwilliger of door een mantelzorger, familielid of andere bekenden uit het sociale netwerk van de hulpbehoevende. De positie van de mantelzorger en de positie van de vrijwilliger ten opzichte van de hulpbehoevende zijn verschillend. Vrijwilligers hebben bij aanvang van hun werkzaamheden geen persoonlijke relatie met de hulpbehoevende en zijn werkzaam vanuit een organisatie. Via die organisatie komen ze in contact met de hulpbehoevende.

In de afgelopen periode is veel informatie beschikbaar gekomen over de informele zorg. Ik heb verschillende bij de informele zorg betrokken partijen gevraagd hoe zij de huidige ondersteuning van mantelzorgers (en vrijwilligers) waarderen en, vooral ook, waar volgens hen de kansen liggen om die ondersteuning verder te verbeteren. Movisie, Mezzo, ActiZ, GGZ Nederland, Zorgverzekeraars Nederland, Forum, Zonnebloem, de Vrije Universiteit Amsterdam, NOV en VGN hebben gehoor gegeven aan mijn verzoek om inbreng en hebben mij geïnformeerd over wat zij in de praktijk ervaren en welke ideeën zij hebben over het verbeteren van de positie van mantelzorgers. Over mijn visie heb ik onder andere gesproken met vertegenwoordigers van Mezzo, ActiZ en NOV. Over veel punten zijn wij het eens en bovenal over de noodzaak om bewustwording te vergroten van het belang van

mantelzorgers en van de problemen die zij tegenkomen in de ondersteuning van hun naasten.

Vergroting van de bewustwording over mantelzorgers vraagt om een gezamenlijke inzet, ieder in zijn eigen omgeving en met zijn eigen contacten. Ik wil graag met organisaties die actief zijn voor mantelzorgers ambassadeur zijn voor deze grote groep mensen die onze steun verdienen. Iedereen kan het immers morgen zelf zijn, of ermee te maken krijgen. Mezzo en ActiZ hebben al een discussieplatform „Informeel Zorg“ ingericht, waaraan o.a. ook NOV, PGGM, Triodosbank en de gemeente Amersfoort deelnemen. Het platform brengt verschillende actoren bij elkaar om de positie van mantelzorgers te versterken. Van mijn kant wil ik ook een bijdrage leveren om de betrokkenheid van iedereen die met de zorg te maken heeft te richten op het versterken van de positie van de mantelzorger als fundament voor de zorg in ons land, ook in de toekomst: van zorg- en welzijnsorganisaties tot werkgevers en opleidingsinstituten. Samen met tal van direct betrokken organisaties werk ik aan een toekomstbestendige zorg, waarin iedereen vanuit de eigen rol en verantwoordelijkheid binnen de eigen kring en in coalitie met anderen aan oplossingen werkt. Onze gezamenlijke inzet ten aanzien van zaken als werk, opleidingen van professionals en innovatie wil ik terug zien komen in wisselende coalities. Voor alle in deze brief genoemde maatregelen zullen coalities worden gesmeed. Een brede werkgroep, waarvoor ik onder andere ook de VNG en de MO-Groep uitnodig, gaat hiermee al voor de zomer aan de slag.

Ruimte voor mantelzorgers

De vele gesprekken die ik heb gehad met de pgb budgethouders illustreren het pijnlijke feit dat chronisch zieke mensen zich door professionals vaak niet adequaat gehoord voelen. Als concreet voorbeeld noem ik een mevrouw die vanwege een spierziekte niet kan bewegen. Zij moet gedraaid worden door iemand anders, want zij kan zich in bed niet uit zichzelf omdraaien. Door diezelfde spierziekte wordt haar heupgewricht minder stevig op zijn plaats gehouden en schiet de heup vrij makkelijk uit de kom. De buurvrouw luistert precies hoe mevrouw haar instrueert en dan gaat het goed. Maar professionals met meer theoretische kennis dan de patiënt luisteren daardoor net iets minder goed en juist met die draaimomenten heeft mevrouw hele nare ervaringen. Dit is een van de vele voorbeelden van botsende werelden. Ook als het om technischere handelingen gaat zijn er voorbeelden. De moeder van een chronisch ziek kind dat vaak geprikt moet worden en panisch wordt als hij een professionele zorgverlener ziet. De moeder is niet "bekwaam en bevoegd" voor deze handeling, maar kan het kind wel kalmeren. De verpleegkundige en de arts die dit inzien, laten de moeder oefenen en maken haar bekwaam in deze handeling. Voor het kind wordt een dragelijke situatie gevonden. In dit grijze gebied tussen formele en informele zorg valt nog veel te winnen in het belang van welzijn van hulpbehoevenden en erkenning van de meerwaarde van mantelzorgers. Ik wil in direct contact blijven met de mensen die mantelzorg krijgen én bieden. Het zijn hun ervaringen die mij helpen bij het uitstippelen van mijn beleid. Op 4 juni a.s. organiseer ik in een reeks van ontmoetingsdagen samen met Mezzo een dag om in gesprek te gaan met mantelzorgers en de naasten die zij verzorgen.

Mijn uitgangspunt is dat iemand die hulp nodig heeft zelf sturing geeft aan de contacten met mantelzorgers en zowel thuis als in een instelling geholpen moet kunnen worden door mantelzorgers. Bij het stellen van een indicatie voor AWBZ-zorg houdt het CIZ rekening met deze hulp. In het geval van intramuraal verblijf kunnen de hulpbehoevende en de zorgaanbieder afspraken maken over wat iemand zelf wil blijven doen, wat hij wil dat een mantelzorger voor hem blijft doen en wat hij over wil laten aan professionals. De zorgaanbieder hoort deze wensen te respecteren binnen de geldende kaders. Evenzeer is mijn uitgangspunt dat ook de mantelzorger mag bepalen wat hij echt kan opbrengen en waarvoor hij ondersteuning behoeft. Ook de mantelzorger heeft immers recht op de regie over het eigen leven en dus ook in de zorgrelatie met de hulpbehoevende.

Ik wil toewerken naar een situatie waarin mensen met een beperking zo lang mogelijk op eigen kracht en met hulp van informele zorg kunnen blijven meedoen in onze maatschappij. Als het dan nodig is dat een zorginstelling hen zorg gaat bieden, zie ik graag dat de zorg van mantelzorgers, indien gewenst en mogelijk, wordt voortgezet. Een goede aansluiting tussen mantelzorger en formele zorgverlener is in het belang van alle partijen, niet in de laatste plaats van de mantelzorger zelf, wiens betrokkenheid niet van het ene op het andere moment mag ophouden. Daarbij wil ik ook wijzen op de noodzaak mantelzorgers extra te ondersteunen juist in de periode voorafgaand aan opname van de hulpbehoevende in een zorginstelling: de periode waarin de lasten het grootst zijn, juist vanwege de overgang van de hulpbehoevende naar zorginstellingen.

Met de motie van de leden Uitslag, Venrooy-Van Ark en Agema heeft uw Kamer de regering verzocht te kijken naar belemmerende regelgeving in de informele zorg (Tweede Kamer, 2010-2011, 32 500-XVII, nr. 45). Ik heb daarom Vilans gevraagd te verkennen in hoeverre regelgeving het werk van vrijwilligers en mantelzorgers in zorginstellingen belemmert. Het rapport treft u als bijlage bij deze brief aan. Vilans concludeert dat het samenspel tussen de mensen die van betekenis zijn in de zorg te weinig van de grond komt, maar dat dit niet ligt aan belemmerende wettelijke regels. Mogelijke factoren zijn angst bij zorgorganisaties voor (aansprakelijkheid voor) fouten en reputatieschade, onzekerheid bij beroepskrachten over functie en deskundigheid en weerstand bij informele zorgverleners tegen het opvullen van 'gaten in de zorg.' Ook het feit dat professionals mantelzorgers niet als een „natuurlijke partner“ in de zorg zien, speelt een rol. De praktijk toont aan dat het per organisatie verschilt hoeveel ruimte wordt gegeven aan informele zorgverleners.

Omdat ik nadrukkelijk wil voorkomen dat regelgeving een belemmerende factor vormt waar dat niet nodig is, maak ik werk van het beperken van de administratieve lasten voor instellingen. Per 1 januari 2012 heb ik het experiment 'regelarme instellingen' in het leven geroepen. Ik heb uw Kamer hierover geïnformeerd met mijn brief van 23 december 2011 (Tweede Kamer, 2011-2012, 31 765, nr. 53). Doelstelling van enkele van deze experimenten is om de informele zorg, zoals mantelzorg, meer met de formele AWBZ-zorg te verbinden.

Het instrument om afspraken tussen hulpbehoevende, mantelzorger, vrijwilliger en zorgaanbieder op maat te maken, is het zorgplan. Dit zorgplan is gebaseerd op een bespreking met de persoon die hulp nodig heeft, waarin diens wensen, mogelijkheden en beperkingen het uitgangspunt vormen. Als het een meerderjarige wilsonbekwame cliënt betreft, vindt de bespreking plaats met zijn vertegenwoordiger. Vanuit mijn uitgangspunt dat ook de mantelzorger zelf de regie over zijn leven behoudt, vind ik het dus vanzelfsprekend dat ook met de mantelzorger wordt gesproken over zijn rol. In het overgrote deel van de zorginstellingen zijn de wensen van degene die hulp nodig heeft nu al het uitgangspunt. Omdat dat niet in alle gevallen zo is, wil ik wettelijk verankeren dat de bespreking van het zorgplan daadwerkelijk een dialoog is en de afspraken worden beschreven. Dit is een belangrijke doelstelling van het wetsvoorstel Beginselenwet AWBZ-zorg (Tweede Kamer, 2011-2012, 33 109, nr. 2). In het zorgplan kan worden vastgelegd wat een hulpbehoevende zelf wil blijven doen, wat hij wil dat een mantelzorger voor hem blijft doen en wat de mantelzorger zelf aan grenzen van zijn zorg ziet. Hetzelfde geldt voor vrijwilligers en professionals. Dit kan gaan van de meer alledaagse zorg, zoals het verzorgen van de maaltijd tot de meer verpleeg- en medisch-technische zorg zoals het geven van injecties. Dit kunnen immers handelingen zijn, die mantelzorgers ook al in de thuissituatie verrichtten. De zorgaanbieder behoort deze afspraken te respecteren. Voor het verlenen van zorg waarmee de hulpbehoevende niet instemt, geeft het Besluit zorgplanbespreking AWBZ-zorg noch de Beginselenwet AWBZ-zorg een basis. Indien de hulpbehoevende bepaalde zorg niet, of niet alleen, van de zorgaanbieder wil ontvangen, dan kan die zorg niet (of niet alleen) door de zorgaanbieder geboden worden. De regelgeving over het zorgplan levert geen

belemmeringen op voor de inzet van mantelzorgers en van vrijwilligers, maar respecteert de mantelzorger en brengt hulpbehoevende, professional, mantelzorger en vrijwilliger bij elkaar.

Veel mantelzorgers weten uit ervaring hoe zij de hulpbehoevende zo kunnen helpen dat deze zo min mogelijk last, pijn, schaamte of ergernis ondervindt. Dat is zeker zo bij intieme, angstige of pijnlijke handelingen. De bejegening weegt vaak zwaarder dan een heel pakket aan kennis en vaardigheden van professionals. Vaak zien professionals dat goed en maken zij mantelzorgers bekwaam in deze handelingen. Dit hoor ik vooral terug van pgb-houders en dat is een van de redenen waarom ik deze mantelzorgers pioniers noem. Ouders van kinderen met extreem moeilijk te begrijpen gedrag blijken er vaak alleen voor te staan. Zij hebben vaak noodgedwongen grote innovaties in de zorg ontwikkeld. Zij kunnen de zorg en de professionals verrijken met hun expertise. Daar wil ik zelf actief op inzetten. Zo zal ik op bepaalde specifieke kaders expertise katalyseren. Daarbij denk ik bijvoorbeeld aan extreme zorgzwaarte en autisme. De ouders bijvoorbeeld hebben vaak precies "uitgedokterd" hoe hun kind geholpen kan worden.

Dat zal ik faciliteren door de beroepsverenigingen met de ervaringen van die mantelzorgers in contact te brengen. Er is op die terreinen veel te winnen door het reguliere aanbod te versterken met het perspectief van mensen die hulp nodig hebben en mantelzorgers. Eventueel kunnen de ervaringen, de kennis en de vaardigheden worden meegenomen in de zogenaamde „Erkenning van Verworven Competentie“ trajecten (EVC). Om een impuls te geven aan het bekwaam maken van individuele mantelzorgers voor hun individuele hulpbehoevende en voor specifieke handelingen, onderzoek ik in een coalitie met direct betrokken partijen of ten behoeve van mantelzorgers of ouders die zoals in het eerder genoemde voorbeeld verpleegkundige handelingen verrichten een bijzondere aantekening kan worden geven in het zorgplan dat dit handelen legitimeert.

Relatie met beleidsterreinen buiten de zorg

Werk

Mantelzorgers worstelen vaak met de balans tussen arbeid en zorg. Ruim 70% van hen heeft immers een betaalde baan (Raad voor Werk en Inkomen: "werken met zorg", maart 2010). In de afgelopen decennia hebben opeenvolgende kabinetten geïnvesteerd in voorzieningen die het combineren van taken vergemakkelijken zoals met de Wet arbeid en zorg. Het wetsvoorstel modernisering regelingen voor verlof en arbeidstijden (Tweede Kamer, 2011-2012, 32 855, nr. 2, waarvan de beoogde datum van inwerkingtreding 1 juli 2012 is) trekt deze lijn door. In dit verband wijs ik ook op het gezamenlijke initiatiefwetsvoorstel „flexibel werken“ van de leden Van Gent en Van Hijum (Tweede Kamer 2010-2011, 32 889, nr. 2)

Het project 'werk en mantelzorg' dat tot 1 mei 2012 loopt, heeft de afgelopen vier jaren een goede bijdrage geleverd aan de aandacht van sociale partners voor arbeid en zorg in CAO's en daarbuiten. Deze aandacht voor het door de werknemer kunnen combineren van (zorg-) taken ontwikkelt zich weliswaar positief, maar heeft nog steeds aandacht. In dit kader wil ik ook wijzen op ervaringen van bedrijven die actief personeelsbeleid voeren om hun medewerkers in staat te stellen informele zorg te verlenen zonder dat dit afdoet aan hun prestaties op het werk. In een gesprek dat ik op 5 december 2011 met vertegenwoordigers van Mezzo, ActiZ, NOV en Achmea heb gevoerd, heeft Achmea toegelicht hoe het ruimte voor mantelzorg als vast onderdeel van een actief personeelsbeleid in de praktijk brengt.

Op 15 april 2011 heeft de SER het kabinet geadviseerd over flexibilisering van arbeid en de mogelijkheden daarvan voor mantelzorg en vrijwilligerswerk. ("Tijden van de Samenleving"). De SER stelt op hoofdlijnen twee oplossingsrichtingen centraal: het vergroten van de flexibiliteit in tijd en plaats van arbeid, en het beter afstemmen van de maatschappelijke voorzieningen op

werkenden. Voor het laatste ziet de SER vooral een rol weggelegd voor het onderwijs en de kinderopvang, de gezondheidszorg en gemeenten. In zijn reactie heeft het kabinet ook gewezen op het grote maatschappelijk belang dat mensen een goede balans kunnen vinden tussen betaald werk, zorgtaken en vrijwilligerswerk, en dat zij de arbeidsduur de komende jaren kunnen uitbreiden. Het kabinet ziet de uitdaging om de tijd en plaats van arbeid en de bestaande maatschappelijke voorzieningen zo in te richten dat deze balans wordt bereikt. Daarbij is het belangrijk dat ook mantelzorg en vrijwilligerswerk kunnen worden gecombineerd met betaalde arbeid.

Ook VNO-NCW ziet mantelzorg als één van de ontelbare situaties waarin werknemers te maken kunnen hebben met een tijdsprobleem als het gaat om de combinatie van arbeid en zorg. VNO-NCW is daarbij van mening dat oplossingen voor tijdsproblemen het beste tot stand kunnen komen op de werkvloer, door middel van goede afspraken tussen werkgever / leidinggevende en werknemer. Ruimte voor dialoog over dit onderwerp is belangrijk. VNO-NCW vindt dat werknemers ook zelf een rol hebben in het ter sprake brengen van hun tijdsprobleem. Het is belangrijk dat de werkgever een werksituatie creëert waarin de werknemer zich niet belemmerd voelt dit aan de orde te stellen. VNO-NCW ziet voor zichzelf een rol in het stimuleren van deze dialoog. Ook wil VNO-NCW met goede voorbeelden laten zien dat werkgevers al heel ver zijn op dit terrein. Dat is waar we kunnen samenwerken en een coalitie kunnen vormen.

Inkomen

Met de motie Dijkgraaf (Tweede Kamer, 2011-2012, 33 000, nr. 58) heeft uw Kamer de regering gevraagd een commissie in te stellen om een aantal scenario's uit te werken over herziening van het belastingstelsel. Daarbij heeft uw Kamer overwogen "dat er gekeken kan worden of in het fiscale stelsel meer rekening gehouden kan worden met de betekenis van zowel betaald als onbetaald werk, zoals vrijwilligerswerk en mantelzorg". Inmiddels heeft mijn ambtgenoot van Financiën uw Kamer bij brief van 9 februari 2012 geïnformeerd over de instelling van de Commissie Van Dijkhuizen (Tweede Kamer, 2011-2012, 32 740, nr. 11). Deze commissie werkt, voortbouwend op de adviezen over belastingherziening en in lijn met de ideeën uit de fiscale agenda, een beperkt aantal concrete scenario's uit om te komen tot een eenvoudig, solide en fraudebestendig belastingstelsel dat bijdraagt aan de verbetering van de concurrentiekracht van Nederland. De opdracht aan de commissie concentreert zich op de inkomstenbelasting. Een van de variabelen waarop deze commissie toetst is de fiscale behandeling van verschillende leefvormen.

Sinds 2007 kan op grond van de Wmo, meer specifiek de Regeling maatschappelijke ondersteuning, voor een bepaalde groep mantelzorgers door zorgvragers het zogenaamde mantelzorgcompliment worden aangevraagd. Dit is bedoeld als steun in de rug. Met de begroting VWS 2012 heb ik uw Kamer geïnformeerd over de verlaging van het bedrag voor het mantelzorgcompliment per 2012 van € 250 naar € 200. Deze maatregel was noodzakelijk als gevolg van de toenemende groei van het aantal aanvragen in relatie tot het maximaal beschikbare budget en ik wilde aan alle aanvragers het mantelzorgcompliment blijven geven. Mij bereiken signalen van zowel zorgvragers als mantelzorgers die duiden op onvrede met de huidige regeling. Zo komen zorgvragers met een intramurale AWBZ-indicatie die niet in een instelling verblijven, niet in aanmerking voor een mantelzorgcompliment. Hun verbijstering kan ik mij voorstellen, maar zo is de regeling ontworpen. Dit is voor mij aanleiding de regeling fundamenteel te heroverwegen voor de periode vanaf 2013. Ik wil dit graag bespreken met de betrokken partijen en zal u van de uitkomst hiervan op de hoogte stellen.

Juridisch kader

Ik ben blij met de aandacht die zowel Mezzo als ActiZ geven aan de juridische consequenties van het bieden van mantelzorg. Met deze organisaties vind ik het belangrijk om mantelzorgers goed te informeren over hun juridische positie. De brochure die ActiZ hiervoor heeft gemaakt („Juridische aspecten van de inzet van

vrijwilligers en de samenwerking met mantelzorgers”) is hiervoor waardevol. Ook Vilans ontplooit activiteiten om de rechten, plichten en aansprakelijkheid van mantelzorgers helder in beeld te brengen. Onduidelijkheid over de juridische positie mag er niet zijn. Ik zal actief naar verduidelijking en oplossingen zoeken. Ook het zorgplan, dat ik eerder heb besproken, is een bruikbaar instrument om afspraken vast te leggen.

Mantelzorgwoningen

Een heel ander soort maatregel heeft de Minister van BZK in gang gezet. Deze maatregel, een wetgevingstraject, is erop gericht belemmeringen voor het bouwen van mantelzorgwoningen weg te nemen en aanvraagprocedures te versnellen. Hiermee kunnen hulpbehoevenden dichter bij hun mantelzorgers wonen. Uw Kamer is hierover bij brief van 24 november 2011 geïnformeerd (Tweede Kamer 2011-2012, 28 325, nr. 144).

Ondersteuning van mantelzorgers door gemeenten

Mantelzorgers willen bijdragen aan het verbeteren van de kwaliteit van leven van hun eigen partner, familielid, vriend of vriendin of andere naasten. Dit neemt niet weg dat deze zorg, zeker waar deze intensiever en langduriger van aard is, als belastend kan worden ervaren. Het is belangrijk te voorkomen dat mantelzorgers overbelast raken. Dat kan door de draaglast te verkleinen bij de uitvoering van de mantelzorg en de zorg (tijdelijk) over te nemen als die te zwaar wordt.

De bestuurlijke verantwoordelijkheid voor het ondersteunen van mantelzorgers ligt op basis van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) bij de gemeenten. De barometer 2011 van Mezzo en de vragen van uw Kamer (vragen van het lid Wolbert nr. 2011Z09621 en vragen van het lid Leijten nr. 2011Z09623) hebben mij aanleiding gegeven om HHM te vragen nader (kwalitatief) onderzoek te verrichten onder 30 gemeenten. Het rapport “Onderzoek mantelzorgondersteuning” van HHM treft u als bijlage bij deze brief aan. Het onderzoek laat zien dat gemeenten sinds de invoering van de Wmo het aanbod voor mantelzorgondersteuning steeds verder hebben ontwikkeld en uitgebreid. De destijds gepresenteerde basisfuncties voor mantelzorg en vrijwilligerswerk hebben hieraan een belangrijke bijdrage geleverd. Ik ben er ook van overtuigd dat er op lokaal niveau een beter inzicht bestaat in de behoefte van lokale informele zorgverleners.

Het onderzoek toont ook aan dat er in de uitvoering nog een belangrijke opgave ligt om overbelasting van mantelzorgers te voorkomen. De aanbevelingen uit het rapport acht ik een goede basis voor het, samen met de VNG, ontwikkelen van een aantal impulsen voor gemeenten. Ik ga hieronder dieper op de aanbevelingen in.

Stimuleren van netwerkvorming op lokaal niveau

De regierol van gemeenten kan verbeterd worden door o.a. het bundelen van bestaande kennis en door het delen van goede voorbeelden. Gemeenten kunnen bijvoorbeeld ter voorkoming van overbelasting van informele zorgverleners respijtzorg aanbieden. Deze respijtzorg kan met een heel scala van mogelijkheden worden aangeboden. Voorbeelden zijn dagopvang, logeerhuizen, zorgboerderijen en professionele respijtzorg thuis. Sommige vormen van vervangende zorg door beroepskrachten worden nu nog als AWBZ-begeleiding betaald uit de AWBZ, na een indicatiestelling door het CIZ. Met respijtzorg kan ook de verbinding tussen formele en informele zorg worden versterkt. Ik koppel maatregelen in dit kader nadrukkelijk ook aan de aanbeveling in het rapport om te zorgen voor verbinding met de decentralisatiebeweging. De decentralisatie van begeleiding en kortdurend verblijf en de decentralisatie van de jeugdzorg bieden gemeenten meer kansen om de mogelijkheden voor respijtzorg voor mantelzorgers, die dreigen overbelast te raken, te verbreden. Om ervoor te zorgen dat alle mogelijkheden en kansen, die deze decentralisaties bieden, ook door gemeenten gebruikt worden, zal door het Transitiebureau en in de decentralisatie van de jeugdzorg gericht aandacht

worden gegeven aan de wijze waarop gemeenten de ondersteuning van mantelzorgers ter hand kunnen nemen. Het Transitiebureau werkt al een handreiking voor gemeenten uit. Deze handreiking voorziet gemeenten van kennis ter versterking van hun regierol en gaat in op de punten die in het rapport zijn genoemd. Een mooi voorbeeld van een gemeente die investeert in de ontwikkeling van respijtzorg is de gemeente Den Haag. Met het traject „toegankelijke respijtzorg” ontwikkelt Den Haag deze vorm van mantelzorgondersteuning en benut het de decentralisatie van begeleiding en kortdurend verblijf om hieraan een impuls te geven.

Daarnaast wil ik ook bezien hoe netwerkvorming bij gemeenten kan worden ontwikkeld. Voor gemeenten en zorg- en welzijnsorganisaties valt op dit punt veel te leren van het programma „Wijk- en Buurtgericht Werken”.

Mobiliseren van individuele partijen

Met „De Kanteling” gaan gemeenten aan de slag om hulpbehoevenden in hun gemeente optimaal te ondersteunen om op eigen kracht te blijven participeren in onze samenleving. Om dat te kunnen doen, voeren zij het zogenaamde „keukentafelgesprek”. Ik vind het belangrijk dat dit gesprek ook wordt gevoerd met de mantelzorger. Dat biedt namelijk niet alleen de mogelijkheid om de zorg dóór de mantelzorger te betrekken bij de ondersteuning van de hulpbehoevende, maar ook helder te krijgen welke ondersteuning vóór de mantelzorger kan worden geregeld.

De wereld van lokale zorg is flink in beweging. Het kabinet heeft er, ondanks de noodzaak tot bezuinigingen, voor gekozen om organisaties van patiënten- en mensen met een beperking te blijven stimuleren met € 23 miljoen euro per jaar. Deze organisaties helpen hulpbehoevenden en hun naasten om hun leven zo goed mogelijk in te richten en daarbij met hun directe omgeving zorg en ondersteuning te organiseren. Belangrijke elementen daarbij zijn het uitwisselen van ervaringen en voorlichting. Een belangrijk uitgangspunt bij deze subsidies is de positie en de eigen regie van de hulpbehoevende. Ik wil ook in deze relaties aandacht vragen voor de positie van mantelzorgers. Op landelijk niveau kan ik hieraan bijdragen door in een coalitie met de landelijke koepel- en brancheorganisaties van partijen die op lokaal niveau actief zijn, actief de rol van ambassadeur te spelen. In dit kader past dus ook nadrukkelijk het betrekken van opleidingsinstituten bij deze coalitie.

Stimuleren van verdere professionalisering en innovatie van de informele zorg

Ik initieer op korte termijn met VNG, Mezzo, ActiZ en VitaValley een gesprek over de vraag hoe, in het kader van de regiefunctie van gemeenten, mantelzorgers optimaal kunnen worden bereikt en worden ondersteund. Het belang én de mogelijkheden van innovatie (ook met betrekking tot technologie, „domotica”) zijn groot. Gemeenten en mantelzorgorganisaties kunnen met innovatie hun positie versterken. Dat proces wil ik graag ondersteunen.

Mezzo draagt met een jaarlijkse subsidie van mijn ministerie bij aan de ondersteuning van mantelzorgers door lokale organisaties voor de ondersteuning van mantelzorgers te helpen met kennis over specifieke doelgroepen, organisatorische verbeteringen door te voeren om meer slagkracht te krijgen en informatie te verspreiden. Wij zullen gezamenlijk kijken hoe de rol van Mezzo kan worden geoptimaliseerd, bijvoorbeeld in het licht van de decentralisaties.

Tot slot

Ik hecht belang aan de kracht, de creativiteit en het zelforganiserende vermogen van de samenleving. De samenleving wordt gemaakt door al haar leden samen. De overheid kan en hoeft niet alles uit handen van haar burgers te nemen. De overheid moet bij voorkeur mensen in staat stellen en toerusten om verantwoordelijkheid te kunnen dragen en zich daarbij juist meer volgend op initiatieven uit de samenleving opstellen, haar waardering tonen voor deze

initiatieven en deze aanmoedigen. Dit vraagt om een omslag in het werken en denken en een andere houding van zowel overheid, maatschappelijk middenveld als individuele burgers. De decentralisatiebeweging die is ingezet met de Wmo en met de toevoeging van begeleiding (uit de AWBZ) aan de Wmo en met de wet op de zorg voor jeugd, kan worden gezien als een stap in de transformatie die uitgaat van het zelforganiserende vermogen van de samenleving en een krachtiger burgerschap. Ik wil deze transformatie stimuleren en zal die activiteiten in gang zetten die op mijn terrein liggen, onnodige regels afschaffen die op mijn terrein liggen en overal waar nodig steeds weer wijzen op de waarde van informele zorgverleners.

Zoals ik in de inleiding van deze brief al meldde, vraagt deze transformatie de inzet van ons allemaal. Mijn overlegpartners zullen binnen hun eigen netwerken de rol van ambassadeur op zich nemen. Ik ben ervan overtuigd dat we alleen vanuit een gedeelde visie onze doelstellingen kunnen halen. Dat lukt niet vanuit een beperkte financieel-economische insteek, hoezeer de beheersing van kosten in de zorg ons allemaal aangaat. Verandering wordt in de theoretische wiskunde aangeduid met de Griekse letter delta. Dat is een goede aanduiding van wat we samen te doen hebben: een „deltaplan“, een bekend begrip. Laten we aan de slag gaan.

Hoogachtend,
de Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

mw. drs. M.L.L.E. Veldhuijzen van Zanten-Hyllner

BIJLAGE 2: MANTELZORGREGELING BRUMMEN

Onderstaand is de mantelzorgregeling geldend binnen de kom van Brummen weergegeven.

Inwoning ten behoeve van mantelzorg is alleen toegestaan als het gaat om afhankelijke woonruimte. In het bestemmingsplan is geregeld dat zowel in delen van het hoofdgebouw dan wel in vrijstaande en aangebouwde bijgebouwen inwoning wordt toegestaan ten behoeve van mantelzorg onder de volgende voorwaarden:

1. een dergelijke bewoning noodzakelijk is vanuit het oogpunt van mantelzorg, hetgeen aangetoond dient te worden door een verklaring van een door het college van burgemeester en wethouders aan te wijzen deskundige;
2. op het perceel een woning aanwezig dient te zijn;
3. er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van in het geding zijnde belangen waaronder die van omwonenden en bedrijven;
4. per woning maximaal één ontheffing ten behoeve van inwoning voor mantelzorg mag worden verleend;
6. inwoning in beginsel plaatsvindt, bij, in of direct aansluitend aan de woning, waarbij de afhankelijke woonruimte een onderlinge verbinding met de woning dient te hebben;
7. het gebruik van een vrijstaand bijgebouw als afhankelijke woonruimte uitsluitend is toegestaan indien realisering van de inwoning in of aan het hoofdgebouw voor de inwoner of andere bewoner(s) onredelijk bezwarend is en het bijgebouw op maximaal 10 meter van het hoofdgebouw staat;
8. 7. maximaal 60 m² van hoofdgebouw en/of bijgebouwen mag worden gebruikt ten behoeve van de inwoning;
9. burgemeester en wethouders kunnen de ontheffing intrekken indien de noodzaak vanuit oogpunt van mantelzorg niet meer aanwezig is.

BIJLAGE 3: OVERIGE BELEIDSMATCHES EN RELEVANTE ARTIKELEN

Match Beleid van de gemeente: (1e bestuursrapportage 2011)

Ruimtelijke ordening

De gemeente zal de ruimtelijke structuurvisies en de woonvisie verwerken in de richtlijnen voor het verlenen van bouwvergunningen, (ver)bouwsubsidies en leningen voor starters en voor particuliere duurzaamheidsinvesteringen.

Burgerparticipatie

“deelname van burgers aan de samenleving, zoals het hebben van werk, volgen van onderwijs, verrichten van vrijwilligerswerk en betrokken zijn bij leefbaarheid van de eigen omgeving, op een voor de persoon zinvolle manier”

De gemeente zal zich blijven inspannen om burgerparticipatie structureel te integreren in de werkprocessen rondom duurzaam bouwen, ruimtelijke ontwikkeling en recreatie en toerisme in de gemeente Brummen.

Vergunningen, regelgeving en handhaving

“De gemeente zal zich inspannen voor beperking en transparantie van regelgeving. Tegelijkertijd zal toepassing en handhaving professioneel plaatsvinden, zonder aanzien des persoon.”

Maatschappelijke ondersteuning

We willen bereiken dat voorkomen wordt dat mensen (meer) zorg nodig hebben, dat actieve deelname van inwoners aan de samenleving bevorderd wordt en dat mensen keuzevrijheid en betrokkenheid op het gebied van zorg- en dienstverlening hebben. Concreet willen we in willekeurige volgorde bereiken:

- Inwoners nemen meer initiatieven en hebben eigen verantwoordelijkheid voor hun leefomgeving;
- Er is een toegankelijk en laagdrempelig informatiepunt voor jongeren en ouders;
- Er is goede samenwerking tussen bijvoorbeeld schoolarts, maatschappelijk werk en scholen;
- Dienstverlening en dorpen en kernen is behouden dankzij ambulante dienstverlening en digitale producten en diensten;
- Mantelzorgers en vrijwilligers zijn in staat een kwalitatieve bijdrage te leveren aan hun eigen leefomgeving of die van anderen;
- Mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem en mensen met een psychosociaal probleem nemen deel in en aan het maatschappelijk verkeer;
- De gemeente kent een goed voorzieningenpakket waar mensen op basis van indicatie gebruik van kunnen maken. Voor het leveren van de voorzieningen worden gespecialiseerde partijen ingeschakeld. De voorziening is betaalbaar en laagdrempelig;
- Er is een goede samenhang met voorzieningen vanuit de AWBZ en bijvoorbeeld Welzijnsvoorzieningen. Voorzieningen sluiten zoveel mogelijk aan op de vraag van de klant;
- Maatschappelijke opvang en verslavingszorgbeleid wordt in regionaal verband (en deels lokaal) uitgevoerd en wordt ondersteund.

Persbericht

Deventer, 19 februari 2008

Regio behaalt winst ten opzichte van Streekplan met eigen beleid

Functieverandering vrijkomende bebouwing buitengebied

Vijf gemeenten in de regio Stedendriehoek hebben gezamenlijk een 'regionaal beleidskader Functieverandering van vrijkomende (agrarische) gebouwen in het buitengebied' opgesteld.

Aanleiding voor deze gezamenlijke actie is de mogelijkheid die de provincie Gelderland regio's biedt om af te wijken van het beleid in het Streekplan betreffende hergebruik van vrijkomende gebouwen. Regio's mogen met alternatief beleid komen. Voorwaarde daarbij is dat dit alternatief beleid beargumenteerd en gedragen is door de samenwerkende gemeenten in de regio.

Omdat de mogelijkheid voor afwijken van het streekplan winst voor de regio Stedendriehoek kan opleveren, hebben de gemeenten Apeldoorn, Brummen, Lochem, Voorst en Zutphen de handen ineengeslagen. De andere Stedendriehoek-gemeenten Epe en Deventer hebben al een vastgesteld beleidskader op dit gebied. Op donderdag 21 februari vindt de eerste raadsbehandeling van het beleidskader plaats in Apeldoorn (politieke markt), op 25 februari volgt de behandeling door de raad van Lochem (ronde tafelgesprekken), in Voorst vinden de ronde tafelgesprekken van de raad ook plaats op 25 februari, op 6 maart volgt de behandeling door de raad van Brummen en als laatste is op 10 maart Zutphen aan de beurt.

Volgens planning moeten Gedeputeerde Staten van Gelderland het beleidskader vóór 1 juli 2008 hebben goedgekeurd, dit is het moment waarop de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking treedt.

Winst

De winstpunten die met het regionaal beleidskader zijn te behalen ten opzichte van het streekplan zijn:

- Naast de realisering van meerdere wooneenheden in één gebouw, wordt de bouw van vrijstaande woningen mogelijk gemaakt. Dit laatste is in het Streekplan niet toegestaan. Aangezien de gemeenten de ervaring hebben dat juist de meeste vraag uitgaat naar één of meerdere vrijstaande woningen (voor bijvoorbeeld mantelzorg), is dit een belangrijke verruiming ten opzichte van het Streekplan.

- Een andere verruiming ten opzichte van het Streekplan is dat in bepaalde gebieden en bij sloop van meer dan 3000 m² aan bebouwing, maatwerk is toegestaan waarbij zowel vrijstaande woningen als meerdere wooneenheden in één gebouw zijn toegestaan. Wel moet minimaal (conform het Streekplan) 50% van de vrijkomende bebouwing wordt gesloopt.

- Het Streekplan staat alleen hergebruik van gebouwen voor werken toe met een max. vloeroppervlak van 500 m² waarbij de resterende bebouwing wordt gesloopt. Daarnaast moet de nieuwe werkfunctie gebiedsgebonden zijn.

Met het regionaal beleidskader is in het grootste deel van de betrokken gemeenten max. 500 m² aan werken toegestaan waarbij min. 50% gesloopt moet worden. In het andere deel is max. 750 m² aan werken toegestaan, waarbij de resterende bebouwing moet worden gesloopt. Dit mag minder dan 50% van de vrijkomende bebouwing zijn. In de gebieden die buiten het groenblauwe raamwerk van de provincie vallen, zijn ook andere werkfuncties dan gebiedsgebonden toegestaan. Daarnaast mag er nieuw gebouwd worden ten behoeve van werken.

Landelijke ontwikkeling

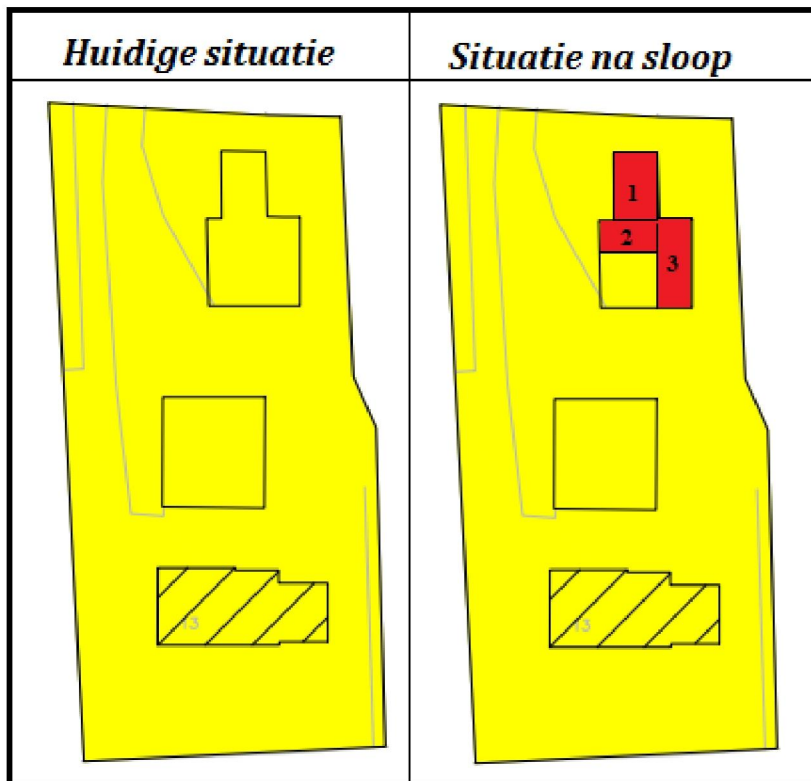
Bovenstaande past in de ontwikkeling die ook andere delen van Nederland doormaken waarbij minder maar grotere landbouwbedrijven ontstaan en erven en agrarische bebouwing vrijkomen.

BIJLAGE 4: TE SLOPEN BEBOUWING

Tijdens het overleg wat met de gemeente heeft plaats gevonden is besloten dat er voor het plaatsen van de tijdelijke mantelzorgwoning (60m²) eenzelfde hoeveelheid oppervlakte aan bijgebouwen dient te worden gesloopt. In deze bijlage is doormiddel van een foto en een plattegrond weergegeven wat de te slopen bijgebouwen en hun oppervlaktes zijn.

FIGUUR 4.3: AANZICHT TE SLOPEN BIJGEBOUW "MELKHOK".

FIGUUR 4.3: PLATTEGROND TE SLOPEN BIJGEBOUWEN

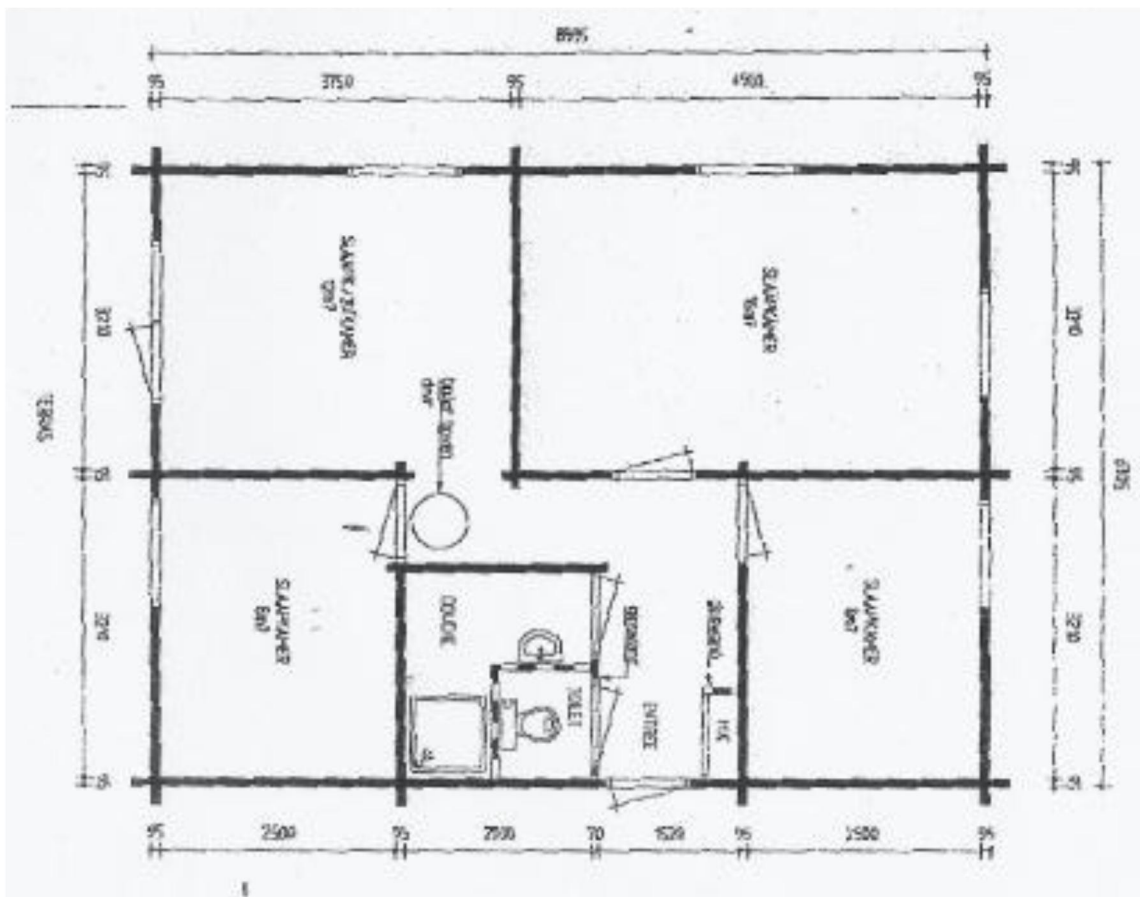
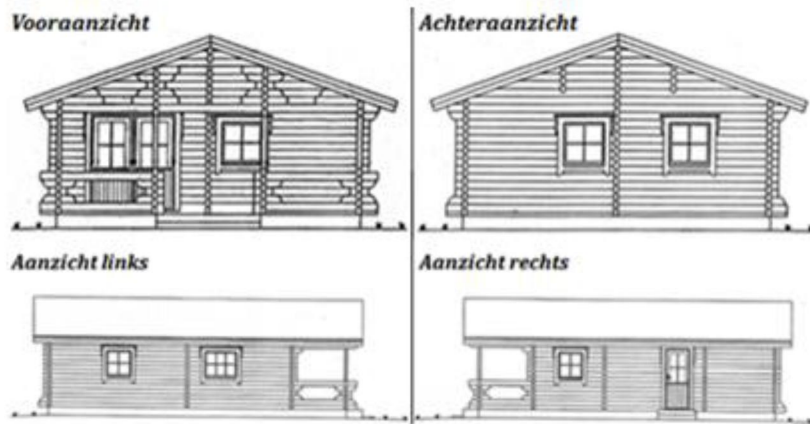
BIJGEBOUW 1: $7 \times 5 = 35M^2$

BIJGEBOUW 2: $2.5 \times 8 = 20M^2$

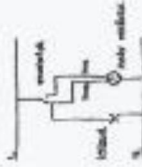
BIJGEBOUW 3: $2.5 \times 7 = 17.5M^2$

Met de te slopen gebouwen wordt er in totaal 72,5m² gesloopt. Geëist was een oppervlakte van 60m². Aan deze eis wordt voldaan met de sloop.

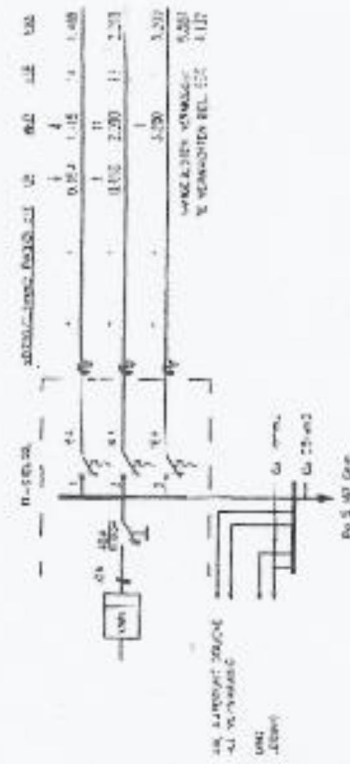
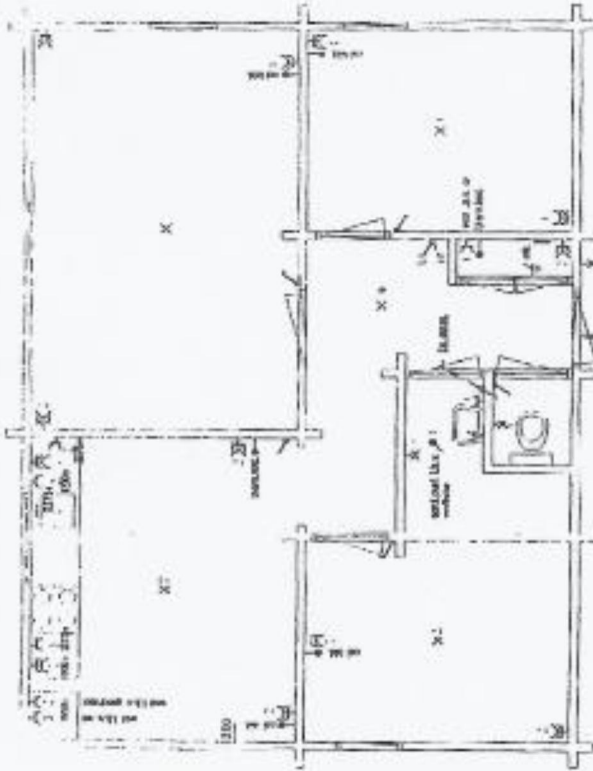
BIJLAGE 5: BOUWTEKENINGEN CHALET

Details

REVISIE 15-11-1999

Po S 107 Gm

OPTHALMING	
VOOR PUNTEN BIJHOUT ENKE WAAK IN	STATIONGANG
RECHTSTREEK	CBM : 5m
RECHTSTREEK	VER : 2m
RECHTSTREEK	BR : 3m
RECHTSTREEK	VERBODEN TOEGANG
RECHTSTREEK	VERBODEN TOEGANG
RECHTSTREEK	VERBODEN TOEGANG
RECHTSTREEK	VERBODEN TOEGANG
RECHTSTREEK	VERBODEN TOEGANG

VERKLARING	
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell
Hand bell	Hand bell

RECHTSTREEK BIJHOUT ENKE WAAK IN
VERBODEN TOEGANG

VERBODEN TOEGANG

BIJLAGE 6: TOETSING BOUWBESLUIT

Betreft wederopbouw van een houten chalet met buitenafmetingen van ca 9 x 6,7 m, goothoogte 2,6m1, nokhoogte 4m1. Het chalet bevat 4 verblijfsruimten van 8m2, 8m2, 12m2 en 16m2, een doucheruimte en een separaat toilet. Daarnaast zijn een meterkast en een verkeersruimte aanwezig. Toetsing Bouwbesluit op basis van 'bestaande bouw'.

Art. 4.6/7 aanwezigheid en afmeting verblijfsgebied

Voldoet

Art. 4.14/16 aanwezigheid en afmeting toilet

Voldoet

Art. 4.41 - 43 aanwezigheid opstelplaatsen aanrecht en kooktoestel

Deze is ingetekend in de revisietekening, in de verblijfsruimte van 12m2.

Let op: opstelplaats is geëist, niet de fysieke aanwezigheid.

Geëist: opstelplaats aanrecht met vloeroppervlak 0,7x0,4m

Geëist: opstelplaats kooktoestel met vloeroppervlak 0,4x0,4m

Voldoet zoals getekend.

Art. 3.26 wering vocht van buiten

Voldoet

Art. 3.27 wateropname toilet, douche

Geëist: tot 1 m1 boven de vloer zeer beperkte vochtopname van de wanden.

Dit kan worden gerealiseerd door bijvoorbeeld tegelwerk. Vanuit comfort en traditie worden toilet en douche meestal betegeld, dit is echter niet specifiek aangegeven op de tekeningen. De vochtopname-eis kan als voorwaarde in de vergunning worden opgenomen.

Art. 3.37 ev. Luchtverversing

Het is op tekening niet aangegeven of en zo ja, welke ramen open kunnen. Dit is wel van belang voor de vereiste luchtverversing. Aangenomen wordt dat in elke ruimte een raam of een buitendeur te openen is.

Voor de verblijfsruimten geldt de eis: ventilatie 0,7 dm³/s/m²

verblijfsoppervlak en per ruimte ten minste 7,0dm³/s. Dit kan bijvoorbeeld gerealiseerd worden door het openzetten van ramen en/of buitendeuren.

Voor de grootste verblijfsruimte (16m²) komt dat neer op een te openen raam (kierstand) waarvan de oppervlakte ten minste 0,028m² is. Hieraan kan gemakkelijk worden voldaan.

De luchtafvoer vanuit keuken (minstens 21 dm³/s), toilet (minstens 7dm³/s) en doucheruimte (minstens 14dm³/s) dienen rechtstreeks naar buiten plaats te vinden. Het toilet en de douche hebben geen ramen, dus hier kan een dakventilatie uitkomst bieden.

Art. 3.38 ev. Spuivoorziening

Geëist: voor verblijfsruimten een spuivoorziening van 3,0dm³/s/m². Dit komt voor de ruimte van 16m² uit op een te openen raam waarvan de oppervlakte ten minste 0,12m² is. Hieraan kan gemakkelijk worden voldaan.

Art. 3.72 ev. Wering van muizen

Aangenomen kan worden dat de opbouw van de houten delen geen ruimte biedt waardoor muizen binnen kunnen komen. Aandachtspunten zijn wel de aansluiting van de (dichte) vloer op de wanden en de overgang van wand naar hellend dak. Bij zorgvuldig herbouwen van het chalet kan aan de gestelde eisen gemakkelijk worden voldaan.

Art. 3.75 ev. Daglichtoppervlak

Geëist: voor verblijfsruimten een equivalent daglichtoppervlak van ten minste 0,5 m². De ramen hebben elk een glasoppervlak van 1,06m², zelfs met de belemmering van de veranda wordt voldaan aan de gestelde eis. Daarnaast hebben de twee grootste verblijfsruimten meerdere ramen, waardoor er ruim voldoende daglicht binnenkomt. Wel kan als voorwaarde in de vergunning worden opgenomen dat het chalet op meer dan 2 meter van de erfgrans geplaatst dient te worden. Maar voor de daglichttoetreding is dat aan de zijde van de entree deur dan weer niet nodig.

Installaties

Verplicht zijn vanwege de aanwezigheid van douche en toilet, een rioolinstallatie.

Tevens is een voorziening voor de afvoer van hemelwater noodzakelijk (dit kan echter ook op het terrein worden geïnfiltreerd).

Verder zal bij aansluiting op het gas-, electriciteits- en/of waternet rekening moeten worden gehouden met de geldende voorschriften.

Harmonische Architectuur BV

AKN

02-05-2012

BIBLIOGRAFIE

Atlas Groen Gelderland. (sd). Opgeroepen op juni 7, 2012, van www.groengelderland.nl: <http://geodata2.prvgld.nl/apps/groengelderland/>

Donner. (2011). *Kamerbrief over de bouw van meegroeiwoningen, mantelzorgwoningen en meergeneratiewoningen*. Den Haag: Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties.

Gemeente Brummen. (2011). *1e bestuursrapportage 2011*. Brummen: Gemeente Brummen.

Veldhuijzen van Zanten. (2012). *Beleidsbrief mantelzorg*. Den Haag: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Wonink, H. (2005). *Grote Historische Topografische Atlas/Gelderland*. Nieuwland.

www.maps.google.nl. (sd). Opgeroepen op juni 8, 2012, van Google Maps: <http://maps.google.nl/maps?hl=nl&tab=wl>

www.regiostedendriehoek.nl. (sd). Opgeroepen op mei 23, 2012, van Stedendriehoek: <http://www.regiostedendriehoek.nl/website/index.php?pageID=120>

www.ruimtelijkeplannen.nl. (sd). Opgeroepen op april 21, 2012, van Ruimtelijke Plannen: <http://ruimtelijkeplannen.nl/web-roo/>